

— ୧୫୫ — ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ୧-୦-୦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

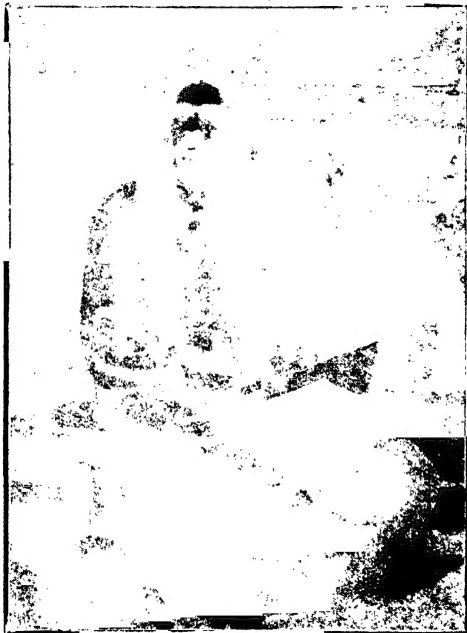
અનુક્રમાંક ૧૦૩૫૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ભજનવાણી

વિષય ૨ - ૩૨,

સુરત તેમજ દેશાવરોમાં પ્રખ્યાત થયેલા ગાનારા

સુરત તેમજ દેશાવરોમાં પ્રખ્યાત થયેલા ગાનારા

સુરત તેમજ દેશાવરોમાં પ્રખ્યાત થયેલા ગાનારા

નાદોદવાલા ભક્તરાજ સતારમીયાં.

નાંદોદવાલા પ્રખ્યાત ભક્તરાજ સત્તાર મીયાની

ભજનવાની

ભાગ ૧ લો.

આવૃત્તિ ૧ લી.

જોહલા મુધારા વધારા સાથે આ ભજનવાનીના
કર્તાએ સર્વે હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

મ્યુઝીક માસ્ટર નાનાભાઈ મુખારક,
દેરાણું કાળીદ ચૌદાના પુલ મ્યુઝીક ક્લબ-મુરત.

સંવત ૧૯૭૬

સને ૧૯૨૨

ક્રીંમત રૂા ૧-૦-૦

ગાંધીજીના સ્મૃતિ મંદિર ગાંધીભાવ
ગાંધીજીના કાંપીરાઈ-સંગ્રહ

૧૦૩૫૬

૪-૬૨

સુરત બરણપુરી ભાગળ
ભાણવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અંબિકા વિજય પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં હરગોવિન્દદાસ હરપ્રીશનદાસે છાપ્યું.

સતાર ભગતની

ભજનવાની.

રાગ—મહાડ ૧

નરસીંહ મહેતા નાગર પ્રાદ્ધણી કુંવરખ ઇનું મોસાળું.
નરસીંહ મહેતા નાગર પ્રાદ્ધણ એરી જુનાગઢના રહેવાસી
તેની દીરી દીકરી કુંવરખાઈનું મોસાળું આવ્યું ભાઈ
એરી લખી પત્ર તે તૈયાર કીધી પેલા મહેતાજીને કહેવ

રાગ્યું

અવે વાત કહ્યું મોસાળાની સાંભળજે તમે ચીત ધરી

(કાગળ વહુ સાસરે લખવા છે)

નવસો નવાણું ચીર જોઈએ—પાંચશો પાઘડી ફેંટાનારે—

હવે વાત કહ્યું.

દશ કુંડું બાધણીઓ જોઈએ—અ પીતરાણીઆને પેરાવ

વારે—હવે વાત

દશ કુંડી ચુદડીઓ જોઈએ—પેલી જોડાણીઆને પેરાવ

વારે—હવે વાત

સોનાના તારની સાડી જોઈએ-એ વડ સાસુને પેરાવ
વારે—હવે વાત

દશ મણુ તો કંકુ જોઈએ-નાગરોના કપાળે ચોરાવવારે
—હવે વાત

દશ મણુ તો ચોખા જોઈએ-નાગરીના કપાળે ચોરાવ
વારે—હવે વાત

આઠ મણુ તો અખીલ જોઈએ-નાગર સલામાં હડાવ
વારે—હવે વાત

એટલામાં આવ્યા નણુંદી બબડતા-લખોને બાઈજી બે
પાણુરે—હવે વાત

દશ મણુ તો સોપારી જોઈએ-લટ બ્રાહ્મણને વેચવારે
—હવે વાત

દશ ગુણુ શ્રીફલો જોઈએ-પેલા દાપામાં ચુકાવવારે—
હવે વાત

સવાસો નાની મહોરો જોઈએ-પેલા દાપામાં ચુકાવવારે
—હવે વાત

સોનાના તારના સાંકલા જોઈએ-મહેતાના જમાઈને
પહેરાવવારે—હવે વાત

કુંવરબાઈના સાળે શણુગાર-કુંવરબાઈને પહેરાવવારે—
હવે વાત

(મહેતા ગામમાંથી ગાડી લઈ આવે છે.)

ભાંગેલી તુલસી વેલડી, લાવ્યા, ખાંડયાં માડયાં બળદીઆ
બેડયા,

અને લલુતીની બે ગાંસડી લીધી, તાલ પખાજને મૃદંગ
લીધાં.

અને સાથે લીધા બે વેરાગીરે-હવે વાત કહ્યું મોસાજાની,
અરધી રાતના વેવાઈના ગામડીએ—હવે વાત કહ્યું.

(વેવણુ ઉતારો આપી પાણી ઉંનું કરવા બય છે.)

ઝાંઝાં ચાંચડ ઝાંઝાં માકડ ત્યાં મહેતાનો ઉતારો-હવે વાત
વેવણુ બિનાં પાણી મેલ્યાં ઉઠો મહેતા સ્નાન કરી લ્યો.

(મહેતાજી કહે છે.)

તમે લાવો વેવણુ ટાઢાં પાણી

(વેવણુ કહે છે.)

તમી લક્તને સાચા હોય તો બોલાવો મેઘ મલારનેરે—

હવે વાત

(નરસીંહ મહેતા પાણી માંગીને લજન કરવા બેઠા.)

નરસીંહ મહેતા મદદાર જાયા અને આગ્યા બારે મેઘ

મઢીનેરે

હવે વાત કહ્યું મોસાજાની છપન કોઠડી પકવાન તણાયા

તમે ખમા કરો મેઘ મલારનેરે-હવે વાત

(કુંવરખાઈનું નરસીંહ મહેતા પાસે આવવું તથા રડવું.)

રાગ બીજો.

કુવા કાંઠાંરે રઝળેરે ઠીંકરી એવી મા વીના રઝળે દીકરી
જેવો ગોળ વિનાનો કંસારે તેવો ભાઈ વીના સુને

સંસારે

સાધા પીતાને દુઃખ દેવા માંડયું મારું શ્રીમત સીદને
આ આવ્યું.

(મહેતાજી કહે છે.)

બેટા શીદને રહેરે મારી દીકરી, તારી આશા પુરેરે શ્રીહરી

(એટલું કહીને મહેતાજી પોતાના ભગ્નમાં ચાલુ
થઈ ગયા ત્યાં ભગવાનને ખબર થાય છે ભગવાન
આવે છે.)

એક સુંદર વેલડી મંગાવી સારી શોભીત હીરલે જડાવી
— હવે વાત

માંહે બેઠા છે સારંગ પ્રાણી સાથે કમળા થયારે શેઠાણી.
આગળ ચોપદાર છડીદાર માલે હતો હતો કહી મારગ મેલાવે
બીકલે કાનોમે લેખણા ખેશી નામ ધરીયાં દામોદર જોશી
પીળાં પટકાંને જામા પહેરાવો હરવા ફરવાં સલામાં બોલાવો
કુંવર ખાઈને અવ્વસ બોલાવો હરવા ફરવા સમામાં રેલાવો

(લક્ષ્મીજી કુંવરખાઈને કહે છે)

મારી મીઠીની ભરીએ આસુ બોલાવો ક્યાં છે તમારી સાસુ

(કુંવરબાઈ પોતાની સામુને બોલાવે છે અને કુંવરબાઈના હાથે બધું આપવા માંડયું)

નવસો નવાણું ચીર લઈ દ્યો પાંસો પાઘડી ફેંટાનીરે
—હવે વાત

દશ કુંડી બાંધણીઓ લઈ દ્યો પીતરાણીઓને પહેરાની
દ્યોરે—હવે વાત

દશ કુંડી ચુંદડીઓ લઈ દ્યોરે જોડાણીઓને પહેરાવવારે
—હવે વાત

સોનાનાં તારની માડીઓ લઈ દ્યો ઘરડી વેવણોને પેરા
વી દ્યો—હવે વાત

દશ મણ મો હવે કુંકું લઈ દ્યો નાગર કપાળે ચોઢાવી
દ્યો—હવે વાત

દશ મણ તો હવે ચોખા લઈ દ્યો નાગર કપાળે ચોઢાવી
દ્યો—હવે વાત

આઠ મણ તો હવે અખીલ લઈ દ્યો નાગર સભામાં ઉઢાવી
દ્યો—હવે વાત

(કુંવરબાઈને નંદણને બોલાવી બે સોનાના ગોળા સભામાં આપી દે છે)

દશ મણ તો સોપારી લઈ દ્યો ભટ પ્રાહ્મણને વેચાવી દ્યો,
દશ કુંડી તો શ્રીફલ લઈ દ્યો દાપામાં રે ચુકાવી દ્યો—
હવે વાત

સાદ સોનાની મહોરો લઈ દ્યો પહાં મારે ચુકાવી દ્યો—
હવે વાત

સોનાના તારના સાંકળા લઈ દયો મહેતાના જમાઈને પહે

રાવી દયો—હવે વાત

કુંવરબાઈના સોળે શણગાર કુંવરબાઈને પહેરાવી દયો—

હવે વાત

(ભગવાન બંધુ રીતે ચાલ્યા જાય છે એટલામાં.

કુંવરબાઈની સાસુ મેણું મારે છે.)

મહેતાએ મોસાળા શાનાં કીધાં એ તો કરી ગયો કોઈ

અવિનાશીરે—હવે વાત

આ અંબારામે છેદ બનાવ્યાં પાણી પુસ્તક બેઈ કરીરે—

હવે વાત

રાગ—ફાગ ૨

ભાઈ ભજીલોને કીરતાર,

મેંઘો મનુષ્ય અલ્યા મલ્લે ન વારંવાર ભાઈ. ૧

જુઠી કાયા જુઠી માયા, જુઠો કુટુંબ પરિવાર રામ

રાજ ભરથરી ગોપીચંદ જુવો છોડી ગયા ઘરબાર-ભાઈ ૨

કામ ક્રોધ મદમોહ લોભમાં જ્ઞાની જુવો નથી સાર,

આ ભવમાં જો ભુલી જસો તો ખાસો જમના માર-ભાઈ ૩

લાખો ગયા ને તું પણ જવાનો, મુરખા મનમાં વિચાર રામ

સાચું કહું જો જુહું માનો ને મુવો કુટુંબ સંસાર-ભાઈ ૪

સત્ય ચરણ સતગુરૂની સેવા સજ્જનનો સણગાર,
દાસ સતાર કહે કર જોડી હરી ભવ ઉતરો પાર-ભાર્ષ ૫

રાગ - દેશ ૩

જ્ઞાની ગુરૂ ગુરૂ તો મળ્યારે, એણે ગોળી મારી જ્ઞાન તણી
રેહોજી,
કંચન કાયા કીધીરે, ગુરૂ તો મારા પારસમણી રેજી.

સાખી

હું તો જન્મની આંધળીને ગુરૂએ આપી આંખ,
ગુરૂનું ચરણનું અંજન આંજ્યાથીરે, મારી મટી ગઇરે
સહુ આંખ.

મેં તો આંખો ખોલી જોયુંરે, ઘટઘટમાં ખેડા બલક ઘણી
રેજી-જ્ઞાની.

સાખી

ગુરૂના ગુણને હું સુંગાવું એ ગુણનો ન આવે પાર,
ગુરૂ તો મહારા આંખની કીકીને, એરૂ ગુરૂ હૃ-યના દાર.
ગુરૂ તો એવા દયાળુરે, એની દયા તો ઘણી રે ઘણી થઇ
રેજી-જ્ઞાન.

સાખી

તન મન ધન એ ગુરૂને અર્પણ ને હું તો ગુરૂનો દાસ
ગુરૂ તો મારા ગરીબનાજી, ને પૂરે ગરીબોની આશ
ગુરૂચરણમાં રહેવું રે, ગુરૂ તો મારા ઢીંગાઢણીરેજી-જ્ઞાની.

સાખી.

ગુરૂના દર્શન નિશદિન, કરતાં હડસટ તીરથ થાય,
 દાસ સતાર ગુરૂની સેવા, કરતાં એરી હૃદય હરખ ન માય.
 ગુરૂ તો એવા પ્રેમીરે, એની ખ્યાલી પીધીરે પ્રેમ તણી
 રેહોજી જ્ઞાની.

રાગ—મહાડ ભજન ૪

એવી ખ્યાલી પીધી મેતો, મારા સતગુરૂને હાથેરે,
 એવી ખ્યાલી પીધી મેં તો,
 પીતા પ્રીત ખંધાણી મારા પ્રીતમની સંગાથેરે—એવી ખ્યાલી
 પ્રેમ તણી લાગી છે રે અગ્નિ, પ્રગટી હારે હારેરે,
 અણુસમબુ અજ્ઞાની મુજને, ગાંડામાં ગણી કાઢેરે—એવી.
 પ્રેમે સદગુરૂ મુજને મળ્યા, મારો સફલ થયો જન્મારોરે,
 હું ગાંડી કે દુનિયા ગાંડી, આપ જ્ઞાની વિચારોરે—એવી.
 સ્વામિના તો સુખને યેની, પરણેલી સ્ત્રી જાણેરે,
 શું સમજે એ કુંવારી કન્યા, પિયરીકંજ વખાણેરે—એવી
 દાસ સતાર ગુરૂ પ્રતાપે, એરી પરણી મોજે જાણેરે,
 જોવું હોય પિયુતું સુખતો, પરણેલું વચન પ્રમાણેરે—એવી

રાગ—ખિહાર ૫

ગુરૂ વીના ગમ નહીં પડે મુરખ નર ગુરૂ વિના ગમ નહિ પડે
 ગુરૂ કરેા તો જ્ઞાન બતાવે મુકતીનો મારગ જડે
 બળગા રહીને ભકતી કરે તો બેલડી અધવચ્ચ બુડે-ગુરૂ.
 મજન કરે પણ ભેદ ન જાણે ખાલી મુરખા લડે,
 રહેણી કરે પણ રહેણી ખીના તો કાચી કાચા સડે-મૂરખ
 પ્રોઉ કુતરાઓ ટોળે મળીને ભૂભૂ કરીને રડે,
 પ્રેમના રડયાથી ધ્યાન ઉપજે જ્યાં જાય ત્યાં થાય હડે હડે
 -મૂરખ.

નુગરા નર સંતોષી હોય તો નુગરા નર બડબડે,
 સ સતાર સત ગુરૂ પ્રતાપે મુકતીનો મારગ જડે-મૂરખ
 નર-ગુરૂ કરેા.

રાગ—ભેરવી ૬

હેરી કદની થયો જોગી હવે દુનીયા અકારી છે,
 થી પરવા અમીરીની ફકીરી સૌથી સારી છે.
 યા ધનવાન મોટા શેઠ કે મહારાજા કહેવાયા
 રંતુ તુજ સખાવતની સરીખાજ નીજ ગુણ ગાયા
 યા લક્ષ્મી પતી અને હવે તારી પરવારી છે
 મો રહીશું ફકીરીમાં હવે તો આજ ધાર્યું છે.
 રમાર્થ કાર્યને માટે આ તન મન ધનને આર્પ્યું છે,
 જો જો ધન તરફ જરા સતાર ઇમાનનો ભીખારી છે.

રાગ—ખિહાર ૭

વસ્તુ છે અણુમોલી હૃદયમાં વસ્તુ છે અણુમોલી
તારારે ઘટમાં પીયું ખીરાજે તું અંતર પટ જો ખોલી-
વસ્તુ છે.

સત સમાગમ નીશઠીન કરીએ સાંભળીએ શુદ્ધ ખોલી,
સજ્જન કેરા સંગમાં ભાઈ પ્રેમની પ્રગટે હોરી-વસ્તુ છે.
સત્ય શમશેર લઈને પડીએ પાંચ પચીશની ટોળી,
શુદ્ધ શબ્દો સંતોલા ભાઈ પીજો ગોળી ગોળી-વસ્તુ છે.
ગુરૂ કરીને ગુરૂ ચરણમાં રહેજો લેજો શબ્દને તોલી,
ગુરૂ કીરપાએ દાસ સતાર ખોલે જ્ઞાનની વાળી ગોલી-
વસ્તુ છે.

રાગ—ઝેરવી ૮

નખીજી દીઓને દરશન તમારો હું ભિખારી છું-પ્રભુજી
રહી આ રંગ પર પ્રસન્ન તમારો હું ભીખારી છું-પ્રભુજી
હો દર્શન દેવા જરા આવો દયાળુ કેમ તરસાવો,
દયા લાવો દયા લાવો તમારો હું ભીખારી છું-પ્રભુજી
હજારો નામના નામી પધારો સત્યના સ્વામી,
તમારી છે ફક્ત ખામી તમારો હું ભીખારી છું-પ્રભુજી
પધારોને પ્રભુ ભાવે નયને નિંદ્રા નહી આવે,
રખીલા શીઠને તરસાવો તમારો હું ભીખારી છું-પ્રભુજી

લઈ જશે મને જ્યારે કપ્રમાં ઓ પ્રભુ ત્યારે,
 તમે ચડજો મારી વારે તમારો હું ભીખારી છું-પ્રભુજી
 કયા મનનો દિવસ ભારી ખખર લેજો પ્રભુ મારી,
 હશે ત્યાં તમારી મુખત્યારી તમારો હું ભીખારી છું પ્રભુજી
 સતાર સન્મુખ ઉભો રહીને અચાવીશ હું તને સેજે,
 રહીને હું સક્ષા કહી દર્શશ તમારો હું ભીખારી છું-પ્રભુજી

રાગ—આશાવરી ૯

નર હય પશું સમાન ભજનખીન નર હર પશુ સમાન
 જૈસો ફીરત હય ઢોર હરાયો ખાત ફીરત હય ઘાસ પરયો
 અપને ધણીકો નામ લખયો મુઠ મુરખ મસ્તાન-ભજનખીન
 કોલ અચન હેતું વહાંસે આયો આકે લોલ માયામેં ચિત્ત
 લગાયો,

ધીક ધીક હરકો ગુણ નહી ગાયો જે વચની નાદાન-ભજન
 ખીન

અજ્ઞાની કયા ફલકો પાવે તેરી મેરીમેં જન્મ ગુમાવે,
 હીરલા હાથ પ્રીર કયાંસે આવે નીકલ ગયો જળ પ્રાણુ-
 ભજનખીન

પ્રેમશે હરકા ગુણ જોગાવે જ્ઞાની હોકર ધ્યાન લગાવે,
 હાસ સતાર વોહી ફલ પાવે જો ભજ તે હય ભગવાન-
 ભજનખીન.

રાગ—ભીમપદ્માશ ૧૦

થીર ઠરીને કોઈએ આ ઠામ નથી રહેવાનું,
 કરી લો કાંઈ રૂડું કામ રહેશે કહેવાનું
 વિક્રમ સરખા વીર ગયા ને ભૂપ ગયો વળી ભોજરે
 જોરાવર જયકારી જગતમાં ફરતી જેની ફોજરે—થીર
 જેણે બહુ જર જોડી જગતમાં કર્યા બહુ ઉપકારરે,
 કોઈ દુઃખી આના દુઃખ કાપવાને સંભારે સંસારરે—થીર
 આરંભલા અધુરા રહેશે કોઈક જગત મુકામરે,
 તરત અજાણ્યું તે હું આવે તજીને જવું આ ઠામરે—થીર
 કાલ કરવાનું આજ કરીલે કોણે દીડી કાલ છે,
 પગની હેઠળ મોત પડ્યું છે એથી ચેતી ચાલરે—થીર

રાગ મહાડ—ભજન ૧૧

હું તો આ ચાલીરે ભરવાને પાણી,
 ખોલાવે મારા સડગુરૂ અનવર જ્ઞાની.
 હવે તો પીયરીઉં છોડી સાસરીએ જવું,
 એમાં શરમ મને શાનીરે.....ખોલાવે મારા
 નાભી કમળ છોડી હું તો ચાલીરે,
 પીયુજના દ્વારે જવાની.....ખોલાવે મારા
 ઈંગળાને પીંગળાનો મારગ મેલીને,
 મુક્તમણા માર્ગે જવાની.....ખોલાવે મારા

ઊનમુખ કુવો જેની ગજન મંડળમાં,
 માંહી અમૃત ભર્યું છે પાણી.....ખોલાવે મારા
 અધર તખત પર મારા પીયુષ બિરાજે,
 મોટી મળી છે એ એઠાણી.....ખોલાવે મારા
 સતચુર મળીયા ને સડે દુઃખ ટળીયા,
 પ્રીતની રીત મેં તો જાણી.....ખોલાવે મારા
 અનવર પ્રતાપે હાસ સતાર ખોલે,
 લેજો આ વાત મારી માનીરે.....ખોલાવે મારા

રાગ—હોરી ૧૨

કહેતા મેરા માન ઓ, મનવા કહેતા મેરા માન,
 જો તું હાથી હોતા મનવા, બાંધતા મેં મેદાન
 ગરદન ઉપર બેઠકે તુજકો, અંકુશ લગાતા તાન...મનવા
 જો તું ઘોડા હોતા મનવા, ચોર મેં કસતા પલાન,
 ચોર બેઠકે તુજ પર મનવા, મારતા ચાબુક તાન...મનવા
 જો તું પછી હોતા મનવા, ફીરતા રાનો રાન,
 ચોર જો શીકારી બનકે તુજકો, મારતા તીર નીશાન...

મનવા

ના તું હાથી ના તું ઘોડા, ના તું જગસમાન,
 જો તું જગમાં સમાન બીહોતા, તો પકડે બુછાન...મનવા
 સમજ સમજ સમજરે મનવા સમજ થરે નાદાન,
 હાસ સતાર કહે સમજાકર, આખર મોત નાદાન...મનવા

રાગ—ખિહાગ ૧૩

નામ તલબખર અરે અરે નર મર તું ભક્તિ કરતું ભક્તિ કર
 ઉમીદો આવશે તુજબર—તું ભક્તિ કર તું ભક્તિ કર.
 જશે ઘોડા અને ગાડી વજ્રફા, વિત્ય અને વાડી,
 ધરી દીલમાં પ્રભુનો ડર—તું ભક્તિ કર તું ભક્તિ કર.
 અરે છે કાચની કાચા, જવું પડશે તજ માચા,
 ન કાયમનું સમજી આખર—તું ભક્તિ કર તું ભક્તિ કર.
 ભરી ભંડાર શું કરશે, પછી ભવ પાર કેમ તરશે,
 ન તળીયું બલનું જકલ—તું ભક્તિ કર તું ભક્તિ કર.
 બધા ધન માલને મેલી, ભક્તિ માંડે જીગર જોડી,
 થશે કાલે ખલાસ ઉમર—તું ભક્તિ કર તું ભક્તિ કર.
 સખી છે સ્વર્ગના સાથી, વધુ ધરે છે શું આથી,
 જરા સમજી જાને દીલબર—તું ભક્તિ કર ભક્તિ કર.
 સતાર સાચું કહે છે સદા ભક્તીમાં મશગુલ રહે
 નહીં તો તું ગણાશે ખર—તું ભક્તિ કર તું ભક્તિ કર.

રાગ—આશાવરી ૧૪

તાના કોન તને ગારે મેં તો ગરીબ બુલાયા,
 દુગધા દુર ખડી રે રે.....મેં તો.
 જો તું તાના તને કપટકા લોક હસાઈ ઠેરે....તાના.
 એસા તાના તન બે મનવા સાહેબસે ગિત લાગે....ભાઈ
 તાના.

હાથી ચડકર તાનાએ તાના ઉંટ ચડે તો પાવે...ભાઈ ઉંટ
 ઘોડે ચલકર રાજયુંડે તબ સાહેબ ધર આવે...તાના
 કાસીકામે ખાસી ગ્રાહણ નામ મેરા પર ખીના,
 કૌસરમે જબ મીલે મોહમદ પકડ જલાયા કીના...તાના
 લાએ લાકી નળી બનાઇ ઇલ્લીલાક તાના,
 દાશ કપીરા બુનને બેઠા ઉલટા મુત પુરાના...તાના

રાગ—મહોડ ૧૫

ભજન કરી લેને ગુણી પલ જ્ઞાની,
 કાલે જાતી રહેશેરે બુવાની—ભજન.
 ભજને નામ પ્રભુનું 'પ્યાડ' બત્તી વિના બધે અંધાડ',
 સાચું માની લેને કહ્યું માડ'.....ભજન.
 મુરખ કરતો માડ' માડ' એમાં જરા નથી કોઈ તાડ',
 છતી આંખે દેખે અંધાડ'.....ભજન.
 મુરખ મનમાં બહુ મલકાશે ધનને દેખીને છલકારે.
 અંતે ખાલી હાથે જશેરે.....ભજન.
 તું તો શેઠનો છે વાણુતર તારા શેઠ છે શ્રીમોરલીધર,
 ભક્તિ કરવા રાખ્યો નોકર.....ભજન.
 કમાણી એવી કરીને જઈએ માંગે હિસાબ પુરો દઈએ,
 ત્યારે શેઠના બહાલા થઈએ.....ભજન.
 ભક્તિ કરશે જે કોઈ ભાવે તેનો જનમ મરણ મટી જાયે,
 સતાર દાસ કહી સમજાવે.....ભજન.

રાગ—દેશ ૧૬

હુવારીકામાં હરશન કીધા નાથ મારાને નીહાણારે ભાઈ (૨)
 પાપ બધા ત્યાં પડતા મેલ્યા પુણ્યના મારગ આલ્યા;
 તમે લીટે લીટે ચાલોરે ભાઈ ખાડામાં છે ખદખડીઆરેજી—
 હુવારીકામાં.

ગોકુલ મથુરા અમે ગયા ત્યાં કીધી ધર્મ કમાણી,
 છાપ પડાવીને માળા લીધી તીલક બનાવ્યા તાણી;
 તમે લીટે લીટે ચાલોરે ભાઈ ખાડામાં છે ખદખડીઆરેજી—
 હુવારીકામાં.

ગંગા ગોમતી સરસ્વતી અમે તીરથ નાવમાં તરીએ,
 પાપ તણી ત્યાં લીધી પ્રતિજ્ઞા વદોના મુખે વાણી;
 તમે લીટે લીટે ચાલોરે ભાઈ ખાડામાં છે ખદખડીઆરેજી—
 હુવારીકામાં.

નાના દીવાએ દીવાળી થાયને મોટા દીવાએ હોળી,
 નામો ને રતનો ભગત થયા પણ અંતે ભીલ અને કોળી;
 તમે લીટે લીટે ચાલોરે ભાઈ ખાડામાં છે ખદખડીઆરેજી—
 હુવારીકામાં.

ડગ ભગતો જગમાં જાલે પેટને માટે જોળી,
 સત્ય સંતબની સત્ય કહે ભાઈ ભરમાવે દુનીયા ભોળી;
 તમે લીટે લીટે ચાલોરે ભાઈ ખાડામાં છે ખદખડીઆરેજી—
 હુવારીકામાં.

રાગ—સંક્રા ૧૭

સંત જેના સાચારે હોય તે તો સહુને સરખા ગણેરે,
સાચી જેની વાચારે મુખે જુહું નહીં બણેરે—સંત.

(સાખી.)

કોઈ બ્રાહ્મણ કોઈ વાણીઓ, કોઈ સેયદ ને વળી કોઈ શેખ
અરે જ્ઞાને કરીને જોઈ લો ભાઈ આત્મા સૌનો એક,
એક નાથ પારી જુદીરે પણ માતા સૌ ઉની સરખી જણેરે—
સંત.

જ્યાંથી હિંદુ આવ્યા ત્યાંથી આવ્યા પારસી મુસલમાન,
આ તેવીજ કાચાને તેવોજ ઉદર જુઓ કરીને જ્ઞાન;
અજ્ઞાની મન જુદારે પણ જ્ઞાની કોને જુદા ગણેરે—સંત.

(સાખી)

આ મહેતાજીએ પહેલું શીખવ્યું એકતા એકડે એક,
બગડે બેઠી બગડી જઈને એકના બન્યા અનેક;
એક પ્રભુને બાણીરે તમે ભક્તિ કરો શાંતિ પણેરે—સંત.

(સાખી)

વટાલ શબ્દનો અર્થ ન બાણે ને કહે વટલી જઈશું ભાઈ
પણ બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણને ઘેર વટલી ભય છે એ છે કેવી નવાઈ
લેઈ એનો ઉંડોરે એ રસ્તો છે ભાઈ દૂર ગણેરે—સંત.

(સાખી)

બાપીકો ધર્મ છુટે નહિ એમ ગીતાંબમાં ગવાય
બાપ અથ નો અનર્થ કરીને અજ્ઞાને અથડાય
જ્ઞાની મુક્તિ પ્રાપ્તિએ અજ્ઞાની ભૂલો થઈને ભમે — સંત.

(સાખી)

કડવું ઓસડ રોગને કાપે ને અજ્ઞાન ને કાપે જ્ઞાન
દાસ સતાર તો સત્ય કહે છે સમજે ચતુર સુખણ
કાયર થઈશું બેઠારે શુરવીર થઈને આવો રણે — સંત.

રાગ—ગઝલ બિહાગ ૧૮.

હમ ભૂતકો પુજે એમન બનકર તુમારા હમ પર સવાલ
કયા હય—

ભુત હય હમારા એર હમ હય ભુતકે

ફીર ઉશમે તુમકો મલાલ કયા હે—

તુમ જાવો મસજીદમે નમાજ પડકો

હમ જાકે મંદરમે ભુતકો પુજે—

એદોનો બાતો મેં મેરે ખ્યારે

હરામખોર હલાલ કયા હે—

ઉસીકો હમને હય શર ઝુકાયા

યકીન ઉસ ભુતપર હમકો આયા—

કયા ખુબ રસ્તા હય હમને પાયા

ફીર ઇસમે હમકો વખાલ કયા હે—

હમારે ખુત પર હય જીતને શયદા

જિન્હોને પાયા ખિતાબ કયસા—

વેરી હુવોમે કહેલા તે હયેંગે હરવા

તુમારે મજહૂમકા હાલ કયા હે—

સતાર તુમ દેખો દીલકે અંદર

મીલેગા તુમકો ઉસ ખુતકા મંદર—

ઝુકાવો સીનેપર અપના તુમસર

ફીર ઇસમે કરના ખ્યાલ કયા હે—

રાગ—મહાડ ૧૯

મુરખ ને જાગી મુરખ ને જાગી,

આ ઘણુણુ.....ઘંટડી વાગી

તારા બાંસે મોત છે જાગી આ ઘણુણુ—ઘંટડીવાગી.

કામ કોધ મદ લોભ ફંડમાં ખની રહ્યા છે રાગી,

સાચું સુખ છોડીને મુરખા દુઃખ લીધું તે માંગી;

અંધ અજાગી આ ઘણુણુ...ઘંટડી વાગી—મૂરખા.

ચાર દીવસની જીંદગી સારૂ શાને કરે છે વરણાગી,

પ્રેમ થકી કર લજન પ્રભુનું વાતો છોડીડે નાગી;

અંધ અજાગી આ ઘણુણુ...ઘંટડી વાગી—મૂરખા

દાશ સતારના સતગુરૂ રામકૃષ્ણ સંત મળ્યા સોહાગી,

અલખ લેહ લાગી આ ઘણુણુ...ઘંટડી વાગી મૂરખા.

રાગ—ગઝલ ૨૦

દયા જીશ દીલમે' ના હોવે વો દીલકો લેકે કયા કરના,
 રહેજે રાતદીન ખીષમે અમીરસ લેકે કયા કરના—દયા.
 સદા સંસારમે રાજી બને ખૈરાગમે' પાજી,
 નહો પંડીત નહો કાજી તોફીર સંધરેકે કયા કરના—દયા.
 ન છોડા જુઠે લોગોકે બસાવે ઘરમે રાગોકો,
 મતાર ફીર બોધ તો અપના ઉનોકો દેકે કયા કરના—દયા.

રાગ—આશાવરી ૨૧

એક દિન જાનારે આખર મિટ્ટીમાં મીલજાના,
 મીટ્ટીમે' મીલજાના એક દીન સખકો હૈ જાના;
 એ દુનીયા છોડ કર જાના આખર મીટ્ટીમે' મીલજાના—એક
 મીટ્ટી પુછે કુંભારસે ભાઈ તું કીયું શુંદેકા મુજકું,
 એક દીન એસા વખત આયગા મે શુંદ લુંગી તુજકું—એક
 કપડા પુછે દરજીસે તું કીયું બે સીયેગા મુજકું,
 કપડા પુછે દરજીસે ભાઈ કીયું બે કોટેગા મુજકું—એક
 એક દીન એસા વખત આયગા મે ગાંઠ લઉંગા તુજકું,
 એક દીન ગાંઠ લુંગા તુજકું—એક
 લકડા પુછે મુધારસે તું કયું બે કોટેગા મુજકું,
 તું કીયું બે કોટેગા મુજકું—એક
 એક દીન એસા વખત આયગા મે પુકંદુંગા તુજકું,
 મે પુકંદુંગા તુજકું—એક

મિટ્ટી ઓઢના મિટ્ટી બિછાના મિટ્ટીકા કર શી રાના,
કહત કળીરા મુનો લાઈ સાધુ એહી પદ નીરવાના—એક

રાગ—પીલું ૨૨

હાંરે તુને કિંમત ગુમાઈરે હિરાતન : પાઈ—હાંરે
નવ દશ માસ ગલમાં રાખ્યો નરક યોની મુકતાઈ,
એ અવનિસે બહાર નીકળ્યો સોઈ સમર થકી તુને શુદ્ધ
ખીસરાઈ-હાંરે.

બાલાપણ ખેલ ગુમાયે પીછે જીવાની આઈ,
જેરે માતાને દુધ પીલાયે સોહી માતાકી તુને કુખ લગઈ
-હાંરે.

શુદ્ધ ભયો કદ આવન લાગે બાહીર ખાટ ખીછાઈ,
પાડ પાડોશી જુરે જુર આવે ઘરકા કહે છિનકી મોત ન આઈ
-હાંરે.

ભવસાગરકી અગમ બાતહે વાંકો પાર ન પાયો,
કહત કળીરા મુનો લાઈ સાધુ છોડ ચલે તોરી સખી ઠકરાઈ
-હાંરે.

રાગ—પીલું ૨૩

જાળ તો ચેહી શિખામણ માન, મન તું ચેત સમજ નાદાન
મન તું કરલે મુસલમાન, લાઈ રોજ રખલે નમાજ પઢલે

સાચી રાહ પિછાન, ઇસ દુનિયાકે અંદર તું તો દો દિનક
મેમાન,

એક દિન નીકલ જાયગી જાન.....મન તું.
દયા ધરમકો મૂલ હે, પાપ મૂળ અભિમાન,
મેં મેં મતકર પુલતું બંદે ખોલ જરા તુ કાન....એક દિન
પરાઈ નિંદા કરનેસે તો બિગડ જાયગા ઇમાન,
મન કોષ મદમોહ લોભસે, આન પડે સેતાન,
હરિકા હરદમ રખડે ધ્યાન.....મન તું.
મુરિદ બન જાતું પીરકા પ્યાલા, શબ્દ પીરકા પહેછાન,
પ્રીર મદગુરુ ચરનમેં જાવે તો, આવેગી સાન,
હરદમ હરિકા ધરતું ધ્યાન.....મન તું.
પરાઈ એબ તું કયા દેખેગા, જાત તેરી પહેછાન,
કોન બુંદસે બની હે કાયા, તું કયું હુવા અંજાન,
ઈશકકા અજબ બના મેદાન.....મન તું.
પરનારીસે પ્રીત મત કર, વો હય નરકકી ખાણ.
હાસ સતાર કહે કરજેડી, સાચા શબ્દકી માન,
ધણીકા હરદમ રખતું ધ્યાન.....મન તું.

રાગ—પીલુ ૨૪

અમારી પરીક્ષા મત કરો સાધુ હમતો નાગર ગ્રાહણીયારે
લાલ મત કરોરે મેરી બાતનીયા

મેં તો નથી કરીયારે કંઈ દાતણીયારે રે લાલ મત કરોરે
મેરી ખાતનીયા

બરડી બી ખા ગઈ પેંડા બી ખા ગઈ ચુંન ચુંન ખાઈ ગઈ
રેવરીયા

સારી દુકાનમે દો ચીજ છોરી એક શેર દો તાજરીયા રે
-લાલ મત કરોરે મેરી ખાતરીયા.

હોલે બી ખા ગઈ તીતર બી ખા ગઈ ચુંન ચુંન ખા ગઈ
લાખરીયા

સારે પંખીમે દો ચીજ છોરી એક ચાંચ દો પાખરીયા
મે તો નથી કરીયા કંઈ દાતણીયા—અમારી પરીક્ષા
બુઢેકું ખા ગઈ બુવાન કુ ખા ગઈ ચુંન ચુંન ખા ગઈ
છોકરીયા

સારે બદન મેં દો ચીજ છોરી એક હાર દો પાંસળીયા
મે તો નથી કરીયા

કંઈ દાતણીયા— અમારી પરીક્ષા

કચ બી ખા ગઈ મછ બી ખા ગઈ ચુંન ચુંન ખા ગઈ
મેડકીઆ

સારે સમુદ્રમેં દો ચીજ છોરી એક શંખ દો ચીપણીયાં
ચાર બુગડી મેં અપવાસી એસી બુગડા દાતણીયા
રે લાલ મત કરોરે મેરી ખાતરીયા—અમારી પરીક્ષા

ભજન ૨૫.

જોગી જોગણુ જગ ભરમાવે, વાકો લાજ શરમ નહિ આવે
—જોગી

સોના રૂપા પહેરકે ઠંગણી ઘરઘર ઢોલ બજાવે,
કુવા કુત્તા મેડક મુરગા, સારંગી ઢોલ બજાવે—જોગી
જોગી નામસે ભવ સાગર તીરે, નામકા નામ બતાવે
હરહમે હરકો દયે, પલ પલમે પાવે—જોગી
જોગી હોય તો જોગ લગાવે, જોગી મરમર જાવે
દાસ સતાર ગુરૂ કીરપાસે, ગોવિંદકે ગુણ ગાવે—જોગી

રૂપાસતીનું—ભજન ૨૬

આવી આવી શરદે પુનમની રાત ભાઈઓ,
તે દહાડાની રાતેરે ભાઈ રૂપાસતીનો જનમ થયોરે—ભાઈઓ
રૂપાસતીની માએ એક જોશીરા તેડાવેલા ઘેર ભાઈરે,
જોષને તમે જીવોરે આ બાઈના કરમે શુંરે લખ્યું ઓ—
ભાઈઓ

જોષ કહે એ બાઈના કર્મમાં લખ્યા સિંહાસન પાટ ભાઈરે
અને બીજે રે વળી લખ્યો રાજા કેરો ઘોડો એ ઓ ભાઈરે
એ બાઈના કર્મમાં લખી એક ગવરી ગાય ભાઈરે
અને એથેરે વળી લખ્યો સિંહલદ્રીપનો હાથીડો—ઓ ભાઈઓ

એ બાઈના કર્મમાં લખ્યો એક જગમલરે કુંવર—ભાઈઓ
 અને સાસરીયા તે લખ્યારે મુલક મેવાડનારે—ભાઈઓ
 માળીનો ઉચ્ચાર.

રૂપાસતીએ અંગનો ઉતારેલો મેલ ભાઈરે
 તેનો તો બનાવ્યો એક રૂડો મરગલોરે
 એ મરગલે ચરતો દાડમ ડમરો નાગરવેલ ભાઈરે
 માળી જઈને કરે રાજને ક્રિયાદ ભાઈરે
 રાજનો ઉચ્ચાર.

રાજ સજે હું કરે હથિયાર ભાઈરે
 તેરસો ને વળી ચઢ્યા હુંગર મરગલે મારવારે
 લશ્કર સજે હુંકારે હથિયાર ભાઈરે
 જેના ભણીથી જાશે તેને ગરહન મારશુંરે
 મરગલે મેલી પૂર્વ પશ્ચિમની દોડ ભાઈરે
 રાજ કેરો ઘેડો આ મરગલે કુધોરે
 બાલા રાજએ મરગને મારવાના લીધા વ્રત ભાઈરે
 આ મરગલાને મારીશું ત્યારે પાછા ઘેર આવશુંરે
 મરગલો કહે બાપા સાંભળોને મારી વાત ભાઈરે
 આ જેવાને વળી લખ્યા તેવા જોડા મેળવ્યારે
 કોઈના માથે તાંબા પિત્તળના ઘાટ ભાઈરે
 રૂપાસતીના હાથેરે ભાઈ સોના કેરી ઝારીઓ—ભાઈરે

રાજનો ઉચ્ચાર

માલો રાજ કરે સાહેલીને સાન લાઇઓ
 સોનારીને પૂછોરે બાઈ પાણીલા ક્યાં કીજીએજી
 પાણીરે પીધું લશ્કર ઘેડા હાથી ઊંટ લાઇઓ
 અને રૂપાસતીની ઝારીરે લાઈ જળમાં ઝગકતીરેજી
 માલો રાજ કરે સાહેલીને સાન લાઇરે
 એ નારીને પૂછોરે બાઈ પરણ્યા કે કુંવારાંરેજી
 રૂપાસતી કરે સાહેલીને સાન લાઇરે
 નથી અમે પરણ્યા છીએ બાળકુંવારાંરેજી

રૂપાસતીનો ઉચ્ચાર.

કાકા બાપા સાંભળોને મારી વાત લાઇરે
 જેવાને વળી લખ્યા તેવા જોડા માલીકે મેળવ્યારેજી
 આ લીલા વાંસડીઆ તો મંગાવોરે લાઇઓ
 તેનો તો બંધાવો એક રૂંડો માંડવોરે લાઇઓ
 આ ગંગા કેરી ગોરમટી મંગાવોરે લાઇઓ
 તેની તો બનાવોરે લાઈ નવરંગી ચુડીઆરેજી
 રૂપા કેરા શુગરીઆ મંગાવોરે લાઇઓ
 અને પીછોડીને પડખેરે લાઈ માલો રાજ પરણ્યારેજી
 પરણ્યા પરણ્યા મુલક મેવાડના રાજ લાઇરે
 એરે સોનાની થાળીમાં રાજ કસવો જમ્યારેજી

ભગીયન અને રાણીનો ઉચ્ચાર.

વાયેગ આવ્યા ગુરૂ દ્વારે રાણી મુતેલા જાગેરે
 કેમ કરી આવું મારા ગોરજીરે માલોરાજા જાગેરે
 નિદ્રા મંગાવી સારા શહેરનીરે રાજા પલંગે પોચારે
 વધેડું વધેડું જળમળ દેખું હા,
 અને ખીજે વધેડું મારો ઘોડલોરે
 વધેડું વધેડું ગવરી એક ગાય
 અને ચોથોરે વધેડું મારો સિદ્ધલક્ષ્મીપનો હાથીરે
 ત્યાંથી રૂપાસતી આવ્યારે આવ્યા દેવડી દરવાજેરે
 લાઈરે દરવાન વીરા વીનવુંરે તાળા જડયા ખોલોરે
 કેમ કરી ખોલું મારી બેનડીરે કુંચી રાજાની પાસરે
 તાળા હીષા છે જેસલ સાદનારે કુંચી રાજાની પાસરે
 ત્યાં રૂપાસતી આવ્યારે આવ્યા વાલી બાધ મુકામેરે
 નોકરનો ઉચ્ચાર.

જાગો જાગોરે મેવાડના રાજા મારા નવાનગરના રાજાજીરે
 તહારી માનીતી રાણીએ રાજા વટલાવ્યા મહારાજ તમે
 જાગોજી

ભંગીયણનો ઉચ્ચાર.

નુગરાની છાંએ હીવો મારો ઝાંખો બજેરે હોજી
 હોજીની કોઈ નુગરો આવ્યો ઘર પાસરે —નુગરાની છાંએ

ત્યાંથી પીપળો હાલ્યો આવ્યો ગુરૂને દુવારેરે
ત્યાંથી પીપળો હાલ્યો આવ્યો પોતાને મુકામેરે

રાજાનો ઉચ્ચાર.

અંધારી રાત બિહામગીરે રાણી કઠેરે સિધાવ્યારે
હમે પુલકાના લોગીરે પુલ બાગમાં ગયાતાં રેહો
ફેલફેલ મતકર ફરીરે પાખંડમાં સમજવોરે
ચીરનો છેડો જોલરે તારી તોડમાં શું છે રે
આપણુ મુજને બતાવ તારી ગતિનો છુરે ગુલામહો
આપણુ ખાંડા કેરી ધાર, રાણી સતીને મારગ સીધાવ્યારે
જાગો જાગોરે મેવાડના રાજ મારા નવાનગરના રાજ
તારી માનીતી રાણીએ રાજ વટલાવ્યા મહારાજ જાગો
પારણામાં જુલે જગમલ દેખું હા, ઘોડારમાં જુલે મારો
ઘોડલોરે

વાડામાં જુલે એક ગવરી ગાયરે, હીરા ઘરમાં જુલે મારો
હાથીડોરે

ગુરૂના પરતાપે બોલ્યા રૂપાખાઈ સંતોરે મારા માલે
અમરાપૂરમાં હો

રાગ-મહાર ભજન ૨૮.

કઠિન રામરસ પ્યાલા પીયે સો જાનેરે ભાઈ
જાડો લગી સોજાને દુસરવા કયા જાને ભાઈ-કઠિન

રામકે લાગી લક્ષ્મણકે લાગી લાગી જનકી માઈ
હનુમાનકુ એસી લાગી, લંકા દીયો જલાઈ-દુસરા કયા
જાને ભાઈ.

સૂરકે લાગી કબીરકે લાગી. લાગી મીરાંબાઈ
પલક બુખારેકે એસી લાગી, છોડ ચલે બાદશાહી-દુસરા
ધ્રુવકે લાગી પ્રહલાદકે લાગી, લાગી હરનાકંસ
રોહીદાસ ભક્તકુ એસી લાગી, ગંગા દીયો બુલાઈ-દુસરા
તીર ન લાગે તરવાર ન લાગે, ઘાવ નજર નહિ આઈ
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, હરીચરણ ન સુખદાય
—દુસરા

રાગ—મહાર ભજન રહ

કાયા માયા કોહીકી નાહિ ભઈ, તુમ કહેતે હો અપની
અપની

સતબ્રુગમેં હરિશ્ચંદ્ર ભયો, રાજ સત્યકી સત કહી
એક સત્યકે કારણ ભાઈ, કાયાળી ખેચ દઈ, તુમ કહેતે
અપની (૧)

ત્રેતામેં રાવણ ભયો, રાજ કંચન કોટ સહી
એક લક્ષ પુત્ર સવા લક્ષ જાતિ, ઉને લડકી નાહિ મીત્રી
—તુમ (૨)

દ્વાપરમેં દુર્યોધન ભયો, રાજ પક્ષીકો છાંચ કરી
એક બખત ભારતકે બીતર દોલી લાસ પડી-તુમ (૩)

કલજુગમેં કર દેખ લલાઈ જેસી કરણી કરી
ગુરૂ પ્રતાપે દાસ કહતે હે, ચહ જીંદગી હય મરની--
તુમ (૪)

શાગ—ખંજારા ભજન ૩૦

મય તો હુંદ ફીરી જગ સારા, મુજકો મીલે નમેરા ખ્યારા
પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ, દેખા સખ સંસારા
મસજીદ મંદિર સખમેં હુંદા, હુંદા ઠાકુર દ્વારા-મુજકો
માતામેં હુંદા પિતામેં હુંદા, કુટુંબ કળીલા સારા
મહેલ માલીયા સખમેં હુંદા, હુંદા સગ ઘરખારા-મુજકો
શાહકી સદતનતમેં હુંદા રાજનકા દરખારા
નદી નાલેમેં જાકર હુંદા, હુંદા ઘાટ ઓવારા-મુજકો
ઝાડમેં હુંદા પહાડમેં હુંદા, ખનમેં જાકે પુકારા
મગન મંડલમેં નજરમેં હુંદા, ચાંદા સુરજ તારા-મુજકો
કખી હુમરી કખી લાવની, કખી ગાતા કેદારા
પિયુ મિલનકે કારણ મયને કખી ભજન લલકારા-મુજકો
હૃદયકે બીતર મંડય રચીયા ઉસમેં પિયુજી ખ્યારા
મય કયા જાનું મુઝે જતાયા, ગુરૂને કરકે ઇસારા-મુજકો
ખોજત ખોજત સદગુરૂ મળ્યા, મટી ગયા ભટકારા
સંત ચરણે સતાર કહેતા, ગુરૂ ભેદહે ન્યારા-મુજકો

ભજન

કાનુડાની મોરલી વેરણ થઈરે, કાનુડાની મોરલી વેરણ થઈ
હવે ખાવરી હું તો બની ગઈરે, કાનુડાની મોરલી વેરણ
થઈ—કાનુડાની

વંદાવનની કુંજ ગલીમાં, ચાલી હું વેચવા મહી
નંદનોલાલ મને સામે મળ્યો હું તો જોવાંજ શરમાઈ
ગઈ—કાનુડાની

બહાલો વગાડે મીઠી મીઠી મોરલી, સાંભળતા સુધ ગઈ
એરે ઠગારે કામણ કીધારે, હવે હું તો ઠગાઈ ગઈરે—
કાનુડાની

સાંવરી મુરત મોહિની મુરત, ઉપર મોહિત થઈ,
દાસ સતાર પ્રીતમનીરે, દાસી બનીને રહીરે—કાનુડાની

રાગ—પીલુ ભજન ૩૧.

કળબુગ આવ્યો ખોટો ભાઈ, હવે કરીલો સત્ય કમાઈ
મૂકી દોને માન બડાઈ, નામ જપોને હરેહરે-કળબુગ
નાસ્તિક ભોગો ઘણા થયા છે, આયા પંથો થઈને રહ્યા છે
કુડ કપટ મનમાંથી ભયાં છે, નામ જપો ને હરેહરે-કળ.
બીક પરભુની રાખે મનમાં, નજર બગાડે નીજ પરધનમાં
કુલીપુલી ફરે મગનમાં, નામ જપો ને હરેહરે-કળબુગ

પૈસાદાર થયા અભિમાની, ગળા રેંસીને કરે કમાણી
 પુણ્ય દાનની નહિ નિશાની, નામ જપોને હરેહરે-કળ.
 નામના કરવા નામ કરે છે, મોટાંઈમાં માન ધરે છે
 માંસ મદિરા પાન કરે છે, નામ જપોને હરેહરે-કળ.
 પાપ પુણ્ય નવ જાહે કાંઈ, છળકપટ ભર્યું મનમાંડી
 જટાઈ વધારી અન્યા ગુંસાઈ, નામ જપોને હરેહરે-કળ.
 ભક્તી કરતાં આગસ આવે, દેશ્યાનો નિત નાચ નચાવે
 મુરખ નાચમાં રેન ગુમાવે, નામ જપોને હરેહરે-કળ.
 જુલ્યા તો છે ભગતની ભાઈ, પણ મન તેનું દીસે કસાદ
 દયા ખતાવી કરે કમાઈ નામ જપોને હરેહરે-કળજી
 ચતુરાઈ પોતાની ખતાવે, અજ્ઞાની થઈ જ્ઞાની કહાવે
 લોકોને ઉંધુ સમજાવે, નામ જપોને હરેહરે-કળજી
 દયાલાવ દીસે નહિ મનમાં, અદેખાઈ વચ્ચી રહી મનમ
 સત્વર ભાગા હરી ભજનમાં નામ જપોને હરેહરે-કળ
 મહાંત થઈ મંદિરમાં ગેરે, જ્ઞાન પૂછતાં ગાળો દેશે
 લક લઈ ચલશે રંડી કહેશે, નામ જપોને હરેહરે-કળ
 દર્શન કરવા વિધવા આવે, મેયાં કહી જાવે બોલાવે
 મેયાં કહેતાં આંખ દગાવે નામ જપોને હરેહરે-કળ.
 એવા ટાંગી ઘણા કરે છે, જ્ઞાની મુનિમાં નામ ધરે ।
 ખરનારીથી પ્રીત કરે છે, નામ જપોને હરેહરે-કળજી

અસાર આ સંસાર છે ભાઈ, એમાં ભક્તી સાચી કમાઈ
દાસ સતાર કહી સમજાવે, નામ જપોને હરેહરે-કળાનુગ

રાગ—આશાવરી ભજન ૩૨.

સાધુ વો નર હમકુ ભાવે, સાધુ વો નર હમકુ ભાવે,
દુખ ઓર સુખમેં આનંદ રહેવે, હરિગુણ હરદમ ગાવે
—સાધુ-૧.

પરનારી પરધનકો ત્યાગે, સતકી રોજી ખાવે
તનમન ઓર બચનસે ઉતકો, જીકો નહિ દુખાવે
—સાધુ-૨.

કર સેવા સંસારકી બિનકો સાંચી રાહ બતાવે,
ધરમ કરતાં ધાડ આવે, તો હિમત હાર ન જાવે
—સાધુ-૩.

પરદુઃખ ભંજન હોકર રહેવે ગુરૂ ગોવિંદકે ગુણગાવે
દાસ સતાર સાણુ જલ મીઠકર મેઠકો માર હટાવે
—સાધુ-૪.

કવાલી—ગઝલ ૩૩.

તું દીલગર હે તો મેં દીલ હું, તું ગુલશન હય તો મેં
ગુલ હું
અગર ગુલશનકો ગુલ હે તું, તો મંચબી તેરા ખુલખુલ
હું—તું.

અગર તું ચાર હે મેરા, તો મંચ દીલદાર હું તેરા
 અગર તું ચહેરે અનવર હે તો મંચળી જુલ્ફ સુમખુલ
 હું—તું.

તું ખુરશેદ હે તો મય જરી, તું દરિયા ઐર મેં ખતરા
 અગર તું શીપ હે તો મંચલી, મોતી ઉસમેં ખેમુલ હું—તું.
 અગર તું તેગે મોલા હે, તો મયલી ઢાલે અહેમદ હું
 અગર તું હય શહીદે કરખલા, તો મયલી ફલફલ હું—તું.
 અગર તું નુર હય જાના, તો મયલી નુરકા ઘરહું
 અગર સતાર હય શયદા તો મય દિવાના ખીલકુલ હું—તું

કવાલી—ગઝલ ૩૪.

રહીમ તું હય કરીમ તું હય, તુંહીને દોનો જહાં ખનાઈ
 તમામ દુનિયા ઐર દીમે, તેરી છુપી ઐર જાહેર હય
 રોશન—રહીમ.

લામકામેં તુંહી છુપા હય, મકાને જાહીર તુંહી હુવા હય
 મજર હકીકતમેં તેરી ખ્યારે, જાહેરને પાઈ ઉને છુપાઈ
 સમજ સમજ કર હુવે દિવાને, હજારો દાને કરોડ શ્યાને
 રમલકી ખાત ખતાતે હૈયો જાનકો જેસી સમજમેં આઈ

—રહીમ.

કામેકી તરફ શેખ જાવે, હિંદુ મંદિરમેં ઘાંટ ખાવે
 રહા હય હર શયમેં નુર તેરા, ખુદાહે તેરી અજબ
 ખુદાઈ - રહીમ

કવાલી ગઝલ—૩૫.

નુરકા જલ્વા દિખાયા ચારને, હાય દિવાના બનાયા ચારને

—નુરકા

મસ્ત મુશ્કિંદને કીયા અબતો મુજે, જામ ઉલ્કતકા પેલાયા

ચારને—નુરકા

અબ નહિ ઉતકો આરામ ચૈન ખવામમેં જલ્વા દીખાયા

ચારને નુરકા

મેરી હસ્તીકો મિટાનેકો લીયે, દીલકે અંદર ઘર બનાયા

ચારને—નુરકા

મુરતે મુશ્કિંદમેં પાયા ચારકા, હાં ખુબ હે નકશા બનાયા

ચારને—નુરકા

રાજ મખસી બાયદા બવે નહિ, લેહ સખ ઇસ્મેં છુપાયા

ચારને—નુરકા

અર્શ આજમ પર ખુશી મહાખુબકો, ચારકો મહામાં

બનાયા ચારને—નુરકા

ચાર પર સતારને હોકર ફીદા, ખુબ જકડકર કહ દિખાયા

ચારને—નુરકા

રાગ—ભેરવી ગઝલ ૩૬.

અરે મન છોડ દુનિયાકો, તુજે સંસાર કયા કરના

ચલા ઉઠ જાતું જંગલમેં, તુજે ઘરમાર કયા કરના—અરે

કરે કયા મહેલ માલોંકો, કરે કયા હીરે લાલોંકો।
 તું હૈ બાગ માલીકા, ગજરે હાર કયા કરના—અરે
 મેહોબત છોડ દુનિયાકી, ચલન ચલ અમતું ધનસાંકી
 કમાઈ કર પ્રભુ રાહકી, કપટ બેપાર કયા કરતા—અરે
 અગર સમજે તો સમજાઉં, પ્રભુકી રાહ બતલાઉં
 તું ખુદ હોશિયાર હે મનવા, તુજે હોશિયાર કયા કરના—અરે
 અકેલા યહાં પર આયા હય, અકેલા યહાંસે જાયગા
 બંદે સતાર કહેતા હે, ભલા દોચાર કયા કરના—અરે

કવાલી—ગઝલ ૩૭

જોગી બને હે ઉસ ભુતે ઐયાર કે લીયે,
 જોઠે હે કફની પેહરકે ઉસ ખગરદાર કે લીયે—જોગી.
 માથેપે કેસકા, હાથમેં સુમરન, ગલેમેં હાર,
 ચે દવજ બનાયે પ્રીરતે હે, દીલદારકે લીયે—જોગી.
 ધુજ રમાઈ ખાક મલી, સરેસ પૈર તક
 જોઠે હે સુતન જીર તેરે દિદાર કે લીયે—જોગી.
 જખમે જીગર પર કોઈ, મચીહા હી કર દીયા
 કુછ તો દવાઈ કર દીજે જીમારકે લીયે—જોગી.

કવાલી ગઝલ—૩૮.

ખીચા હે મસ્તી મેં ચાર, મસ્તી મેરી સીસેમેં હે
 કયાં ન ખીયું શોખસે મેરાહી દીલ સીસેમેં હે—સીસા.

અયે બખરો યા બરો અબ પંખે શહી અય સુના
હય પરીકે હાથમેં સીસા, પરી સીસેમેં હે—સીસા
પીસે જાડીય જામલે, સાકીસે તલખ કર દોડકર
ખુલ ગઈ તકદીર મેરી, હરઘડી સીસેમેં હે—સીસા.
એક ચીલ્હુ અપ પીલા, સતાર અપને ચારસે,
કયા કહું મેરી નજર, અબ હરઘડી સીસેમેં હે—સીસા.
બંદા હોકર બંદગી કરલે, ખુશ હોવેગા હકતાલા
ચહિ હે રસ્તા સીધા ખ્યારે, મનકી જપ મનમેં માલા—બંદા
ચાહ કરો આર ધ્યાન ધરો તો, દેખોગેજી ઉજાપાલા
મત બનતું શયતાનકા સાથી આજા દેકર જાલા—બંદા
બહાદુર હોકર બેઠ રહા કયું તોડ દે દસમા તાલા
મરને પહિલે જો મરજાવે, વાહી બને હે મતવાલા—બંદા
જન્મતકે રસ્તે કે ઉપર, એક બના દે નાલા
પાર ઉતરના હો તો ભજલે, હકતાલા હકતાલા—બંદા
ગીર મુરશીરકે કદ મોં પર, આર પીસે ઉનસે ખ્યાલાં
દાસ સતાર વે ખ્યાલા પીકર, બનજાતુ મતવાલા—બંદા

રાગ—સોરઠ ગઝલ ૩૯

કર ભજન દીલસે તું ખ્યારે, તો મજા ફુજાં પાયગા
ચાહ રખ ભુલા અગર તો ફીર બહોત પછતાયગા—કર
મતસુરી કર તું ખ્યારે, માલે જરકો પાયકર
છોડકર સખ જાગીરી, એકાદીન ફના હો જાયગા—કર

કયા ફસા માયાકે ફંદમેં, જરા તો ચેત નર,
 યાંહિ ફંદમે પડા રહેગા તો તું સડ જાયગા—કર
 ચલતી ઘર પર તેરે દીમાખ, તું ઉસકો સાફ કર
 ઘરકે થાંભલે ખાયગી તો ઘર તેરા ગીર જાયગા—કર
 ઘરમેં તેરા વો છુપા હે ઓર નહિ તુજકો ખબર
 હુંદલે તું ચુપકે ચુપકે, તો ચડીં મીલ જાયગા—કર
 છોડહે સુરત સિપાઈકો સીરવર પર હુંદને
 કર હુકમ તાકીદકા તો, હુંદ કર અટ આચગા—કર
 ભુલકર કયું દર બદર ફીરતા હે તું બંદ સતાર
 તેરે ઘરમેં ચોર આકર અટ રતન લે જાયગા—કર

ભજન ૪૦.

હમ તો પ્રહાર્યારીરે પ્રહાર્યારી
 સાધુ સંગમેં રખતે નારી—હમતો
 હમે ખૂબ બન્યા ઘરખારી—હમતો

મૂઠ મુંડાઈ જટા મૂડાઈ ચોર મૂડાઈ દાઢી ભાઈ (૨)
 પંચ કેસકા નામ નરકકે, એસે હમતો અનારી—હમતો
 માત હમારી સંગમે રહેવે ચોર હમારી નારી ભાઈ (૨)
 એક પુત્રકે બાપ બને હમ, એસે હમતો ઘરખારી-હમ.
 ઘરમેં આતે ઘરસે જાતે, ઘરમેં કરો પથારી ભાઈ (૨)
 બેરાગીબી હમ હે સાધુ, હમ તો હે સંસારી-હમતો

હાલ જીવનમે બાસ હમારા, સાથ રખે બોત નારી (૨)
 પાંચ ગુલામ ચોર પચીસ દાસી, સેવા કરે હમારી-હમતો
 પાંચ પચીસકુ ઉપર હમને, એક રખા અધીકારી (૨)
 એ ઉપર બે ગફલત આવે, તો બાજી બીગડે હમારી-હમ
 એ લોકો ને કેઈ સમજે, એહી પુરા બ્રહ્મચારી (૨)
 દાસ સતાર સમજકર કર લે, અબ તો તું સરદારી-હમ

રાગ આશાવરી-૪૧.

કેમ કરી ઉતરે તે પાર, પત્થરને નાવે તે કેમ કરી
 ઉતરે પાર.

જેનો લોભ ગયોરે ના લગાર, પત્થરને નાવે તે કેમ કરી
 ઉતરે પાર.

ધનને દોલતમાં જેનો જીવ બરાણોરે
 તેનો લોભનો થયો સરદારે—પત્થરને

માળા ફેરવે પણ મોહમાં રાજી
 જેનો જોગે ગયોરે અવતાર—પત્થરને

ભોગી બન્યા પણ ભોગી રહ્યારે ભાઈ
 લરમાં રાખે જે બે ચાર નારે—પત્થરને

હમ બગતનું નવ ઠેકાણું લાગેરે
 સતેર ચરણે કહેરે, દાસ સતારે—પત્થરને

રાગ ઘીહાગ—ગઝલ ૪૨.

કહે શ્રી રામ લક્ષ્મણકો તુજે કીસને ખુલાયા હે
 અકેલી છોડકર સીતા ચહાં પર કયું તું આયા હે—
 કહે લક્ષ્મણ સીયાવરકો મુજે સીતાને ચહાં લેજા હે
 નહી માલૂમ યા રાવણને યે ફંદા મચાયા હે—
 જલાકર ખાકકર લાંકા જગાયા ખારવો બંકા
 ઉતારા હીર રાવણકા ઉસે બંદર ખનાયા હે—
 ખીતાસે આયે છુડવાકર વતનસે હાથ છુડવાયા
 કહું કયા ભાઈ લક્ષ્મણજી બહુત અખતો સતાયા હે—
 મહા પાપી વો રાવણને ગગન પર ચોકડી બાંધી
 મેરી સીતાકો લેજાકર મેરે મનકો દુખાયા હે—

રાગ—આશાવરી ૪૩.

હરીરસ ઐસો હે મેરે ભાઈ હસકે પીનેસે મગન હે।
 ભાઈ (૨)
 પ્રેમરસ ઐસો હે મેરે ભાઈ મીઠારે મીઠા સખ કોઈ
 પીએરે, કડવા પીએ નહી કોઈ—હરીરસ
 કડવા પ્યાલા એતો વોહી પીવે, હસકે ધડપર શીશ ન
 હોઈ—હરી
 મીસરી વેરાણી રેતીમેરે, કુંજરસ યુની નવ બચ

ઉસકે યુગને યુગને વાલે વોહી હે ભાઈ જો કીડીરે
બનકર ખાય—હરી

ઉગ્યા સો નર આથમ્યારે, જનમ્યા સો મર જાય
એક અચંખા એસા દેખા ભાઈ, મુવે ખાલકો ખાય—
હરીરસ

પહેલા ખ્યાલા ગુરૂજીને પીયા, એર પીયા રોહીદાસ
પીકે કળીરા છક રહારે એર પીવનકી આશ—હરીરસ

રાગ—પીલુ ૪૪.

રંગ્યો જોગી કપડા તેરો મનના રંગાયો
મનના રંગાયો જોગી મનના રંગાયો—રંગ્યો
સખ મુખ છોડકર જોગી બગીચેમે બેઠે,
કાયાકો જલાકર જોગી પૂજે પથરારે—રંગ્યો
અંગે ભભૂત જોગી આસન મૃગધાલા
કાયાકો જલાકર જોગી બન્યા નુગરારે—રંગ્યો
શીશ પર જટારે જોગી કાનોમેં સુદ્રા
હાઠીકો બઢાકર જોગી બના બકરારે—રંગ્યો
કહત કળીરા મુનો ભાઈ સાધુ, સાહેબ મીત્રે તો તેરા
છુટે બગડારે—રંગ્યો

રાગ—પીલુ ગઝલ ૪૫.

સફર સોદા કરેલ મુસાફીર, વહી વતનકો જાના

પડેગા—સફર

જો પુન્ય દાન કરના હોય સો કરશે, વહાં સંગ

આનેકા સમાન ભરશે.

પહોંચોગે જાનકે વતનકો અપને ફીર નહિ યહાં

આને પડેગા—સફર

જો પુન્ય તુમને યહાં કરે હૈ, વોહી તેરે સંગ ચલેગે

યે મહેલ માલીયા બાગબગીચા, સખીકો છોડકર

જાના પડેગા—સફર

સખી વહીહે સ્વર્ગકા સાથી, વહિ તુમારે રહે સંગાથી

યેહ માતાપિતા કુટુંબ કબીલા, સખકો છોડકર

જાના પડેગા—સફર

પીર પયગંબર દેવ દેવતા, યહાંસે વહાં બલ બસેહે

તેરાલી જાનેકા હોવેગા ઓકાદના, માલિકકો મુંહ

દિખાના પડેગા—સફર

કહે અબદુલ સતાર માલિકકે બંદે, કરો પુન્ય

ઓર ભકિત ધર

નહિ વહાં ફીર પડેગા ફંદા, ફીર તુમે પછતાના

પડેગા—સફર

રાગ સોરઠ—ગાઝલ ૪૬.

અય મસીહા તેરી કુછ મુઝ પર નજર હે કે નહિ—મુઝપે
 મુઝ બિચારેકા તેરે ઘરપે, ગુઝર હે કે નહિ—અય
 મય તો મરતા હું કામે દુરી મેં તેરી પ્યારે,
 હાય તુજકો જરા મેરી, શીકર હે કે નહિ—અય
 હર્દ દીલકી મેરે અબતો, તું દવા કર જલદી,
 બે ખબર જરા તુજકો મેરી, ખબર હે કે નહિ—અય
 હાય મરતા હું ફીર કરતા નહિ, કયા મેરા ઇલાજ,
 મેરે હર્દકી દાઝ તેરે ઘર હે કે નહિ—અય
 ફીર સુન કર મેરી ફરિયાદ, યું ખોલા સતાર
 બે સખર તુજકો જરા થોડી સખર હે કે નહિ—અય

રાગ ભજન—ભજન ૪૭.

જગતમાં શું કીધું સત કામ, જગતમાં શું કીધું સતકામ
 રામનામ રસના નવ લીધું, શું બેસે છે હામ—જગતમાં
 પરધન પરસ્ત્રી લ્યાગ ન કીધો, લાજ ગઈ થઈ,
 લોગ પર સિધ્ધી
 દીનજનો પર દયા નવ કીધી, એમાં ન રીઝે રામ—જગતમાં
 પરનિંદા કરવા પર પ્રીતિ, કુટુંબ કલેશી થઈ,
 કરી તેં અનીતિ

મસ્ત બની મરવાની લીતિ, મૂકી મુરખ જામ—જગતમાં
 જે વિશ્વે શ્વર વીસરી જાશે, પાછળથી પસ્તાવો થાશે
 ઘાણુ વાળ્યો ને ગઢ ઘેરાશે, અંતે એ પરિણામ—જગતમાં
 વિવિધ પ્રકાર વિચાર કરીલે, સતગુરુ કેરો શરણુ ગૃહીલે,
 મૂળશંકર વિધંબર વરીલે, તરવાનો એ ઠામ—જગતમાં

રાગ પદ—પદ ૪૮

જોખનધન પાવના દિનચારા, વાકો ગરવ કરે સો ગરવ
 પશુ આમકી બનત પનોયા, નોખત મઠત નગારા,
 નર તેરી દેહ કષ્ટ કામ ન આવત, બલ જલે હાસી

છારા—જોખન

દશ મસ્તક બાકે ખીસ બુબ, ઓર કુટુંબ બહોત પરિવારા,
 મરદ ગીરદમેં મીલ ગયા વો, લાંકારા સીરદારા—જોખન
 ચે સંસાર આશકા પાણી, ખીન સત ન લોગપારા
 કહંત કખીરા સુનો ભાઈ સાધું, હરીભજ ઉતરે

પારા—જોખન

રાગ ભેરવ—ભજન ૪૯.

મોહ દેખત આવે હાંસીરે, પાણીમેં મીન પ્યાસીરે—મોહ
 પ્રદ્ધન હોકર પુરાણ બાંચે તોચે ન મીટે ચારા

સીરે—પાણી

ઘટહીંમે ઘટહીંમે જમના, ઘટ ખિંદ્રાખીન કાશીરે—પાણી
આત્મ જ્ઞાની બિના જો કોઈ, ભટકે કોઈ મથુરા

કાશીરે—પાણી

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ જનમજનમ

કેરી દાસીરે—મોરે

રાગ ભેરવ—ભજન ૫૦.

તેરે હયાધરમ નહિ મનમે, મુખડા કયા દેખે

હરખંતમેં મુખડા

જખલગ પુલ રહે પુલવાડી, બાસ રહે નિજ

પુલનમેં—મુખડા

ચુહા ચંદન અખીલ અરગની, સોભત ગોરે તનમેં—મુખડા

નદીયાં ગેહરી નાવ પુરાની, ઉતર ચલે હેં સંગમેં—મુખડા

ગુરૂ મુરખ હોય સો પારલ ગાવે, નુગરા કબ

ધન દોલત દો ઘરકા પાણી, ડાલ બયગા

છીનમેં—મુખડા

દસ દરવાજા જખ ઘેરલીયે હે, રહ ગઈ મનકી

મનમેં—મુખડા

દહત કખીરા મુનો લાઈ સાધું, કયા લડત રહે

મનમેં—મુખડા

રાગ આશાવરી.—ભજન ૫૧

સખ દિન હોત ન એક સમાન સખ દીન હોત

એક સમાજ

એક દિન રાજા હરિશ્ચંદ્ર, ગૃહસંપત્તિ મેરૂ સમાજ

એક દિન બાથ સ્વપચ ગૃહસેવત અંબર રહત સમાજ

—સખદીન

એક દિન દુલહા બનત બરાતી, ચહું દિશી ગડત નિશાન

એક દિન કરા હોત જંગલમૈં, કર સુધે પગતાન—સખ

એક દિન સીતા રૂઢન કરતહે, મહા વીષીન લિધાન

એક દિન રામચંદ્ર મીલે દોઢ, વિચરત પુષ્પ વિમાન—સખ.

એક દિન રાજા રાય યુધિષ્ઠિર, અનુચર શ્રી ભગવાન

એક દિન દ્રોપદી નગન હોત હે, ચીર દુશાસન તાન સખ.

પ્રગટત હે પુરવડી કરણી, તજ મન સોચ અગન

સુરહાસ શુભ કહાં લગ બરનો, વિધિકે અંક પ્રમાણ—સખ.

ભજન ૫૨.

ભજન બનત નાહિ મનતો સેલાણી, મનતો સેલાણી

તેરા છયા તો

અરુણ નીલા ભોજન ચહિયે, જોર ઠંડા પાણી

ચાવનેકો ખીડીયાં ચહિયે, જોર પીચદાની—ભજન

મેજતો પુલોદી ચહિયે, ઓર રૂપવંતી નારી
 પુત્ર તો સપુત્ર ચહિયે, કુલકી નિશાની—ભજન
 મોર અર્થ દ્રવ્ય ચહિયે, હીરા મોતી ખાની
 હે સતારમીયાં દુનિયા, માયામેં લુભાની—ભજન

પ્રભાતીઉં—ભજન ૫૩.

જવડાનો જતન કરો, પ્રભુનું ભજન કરો
 મેરે તમારા જીવડાને જોખમ લાગશેરે હોજી
 તવા કાશીની વાટેરે, જવા કાશીની વાટેરે
 મેવી વસમી વાટેરે, કાખા લૂટશેરે હોજી
 માથા લેજો સંગાથેરે (૨)
 મેવા સ્વર્ગમાં નથી હાટવાણીઓરે-મનભોમી
 ટો નહિ ઝાલી મારેરે (૨)
 મેવી રીતો તે જોહરામાંથી ખીલશેરે-મનભોમી
 ણીડા લેજો સંગાથેરે (૨)
 મેવા સ્વર્ગમાં નથી કુવા વાવડીરે-મનભોમી
 માથા ધ્રુવ ને પ્રહ્લાદરે (૨)
 મના હરખે હીડાલા હરીયે મોકલ્યારે હો-મનભુમી

રાગ—મહાર સંકર લજન ૫૪

ગુરૂએ સમજવી દીધો મને જ્ઞાનમાં
 રાખના મંત્ર છોડ્યા મારા કાનમાં હો
 ભમીયો દિન ને હું રાત, દિલમાં થાયરે ઉચાટ
 કપટી ભોમીયા મળીઆરે, અણુજાણમાં હો
 સતગુરુ મળ્યા જ્યારે સાચા, માર્યા એવા તો તમાચા
 ગુરુ એવી લાઠી ક્યાંથી વાચા, ગુરુના ઘર તોડ્યા કાચા
 એને પકડીને છોડ્યોરે મેદાનમાં હો
 પહેલાં હતો હું ચોરોનો ચાકર, અંધ થઈ ગયો હું નોકર
 ગુરુએ બનાવ્યો ઠાકર, ત્યારે વેચી ખુબ ચાકર
 મારી નગરી માહલેરે ગુલતાનમાં હો
 પકડી સત્યની કટાર, માર્યા ચોરોને ખુબ માર
 ત્યારે થયા તાબેદાર, મારો બેડો ઉતર્યો પાર
 મારા હુકમને રાખે બહુ, ધ્યાનમાં હો
 ધન્ય ધન્ય ગુરુ દીનાનાથ, તારા ગુણની શી વાત,
 તું તો દેવ સાક્ષાત, હાસ સતાર જોડે હાથ
 મારી સુરતા લાગો, પ્રહરજ્ઞાનમાં હો

ભજન ગરબો ૫૫.

સખી પિયુ મનાવવા કાજ, ચાલો જઇએ
મારા ફઠડા નાથને આજ મનાવી લઇએ,
સખી પિયુ વસે પરદેશ મુજને મેલીએ,
હું તો પિયુ વિનાની હાય, બની છું ઘેલીએ,
સખી નાભિ કમળથી આજ, નીકળી ચાલોએ,
ત્યાં જઇને રહીશું બેન, વસે જ્યાં વાલોએ,
સખી ત્રિવેણીનો ઘાટ, ઘણો છે મોટોએ,
નથી સૃષ્ટિમાં કાંઈ એવી નદીનો બેટોએ.

ગઝલ તાલ ધમાકા—ભજન ૫૬.

અગર હૈ પ્રેમ દર્શનકા, ભજનસે પ્રીત કર પ્યારા—૧
છોડકર કામ દુનિયાંકે, રોક વિષયોંસેં મન અપના
જીતકર નીંદ આલસકો, રહો એકાંતમે ન્યારા—૨ અગર
બેઠ આસન જમા કરકે, ત્યાગ મનકે ખિચારોંકે
દેખ લુકુટીમેં અંદરસે, ચમકતા હૈ અજબ તારા—૩

અગર

કળી બીજલી કળી ચંદા, કળી સૂરજ નજર આવે,
કળી ફીર ધ્યાનમેં લાસે, પ્રહ્મ ભેટીકા ચમકારા—૪ અ.
મીટે સખ પાપ જન્મોંકે, કટે સખ કર્મકે બંધન
દો પ્રહ્માનંદમેં હોવે લીન મન છોડ સંસારા—૫ અગર

ગઝલ—તાલ ધમાલ ૫૭.

અગર હૈ પ્રેમ મીલનેકા, તો દુનીયાંસે કયું શરમાવે-ટેક
પિતા પ્રહ્લાદકો મારા, નામ હરિકા ન છોડા હૈ
પ્રભુ રક્ષા કરે જનકી, તો મનમેં કોન ડર પાવે-૧

અગર ૧

ચલા જનમેં તપશ્યાકો, મના ધ્રુવકો કીયા રાજ
લગન જસકો લગી પૂર્ણ, ઉસે દીર કોન અટકાવે-૨

અગર

સમાકે ખીચ દ્રોપદીને, પુકારા નામ મહાદેવકા,
બરોસા હૈ જસે હરીકા, કયોં દુઝેકી શરણુ જાવે-૩

અગર

સદા સતસંગમેં જાકર, કરો હરિકા બજન પ્યારે
વો પ્રદ્યાનંદ જાતા હૈ, વક્ત શીર હાથ ના આવે-૪ અ.

ગઝલ—તાલ ધમાલ ૫૮.

કૃષ્ણ ધર નંદકે આયે, સિતારા હો તો ઐસા હો
કરે સખ પ્રેમસે ઈર્દન, દુલારા હો તો ઐસા હો-ટેક
બકાસુરકો મસલ ડારા, પૂતના જનસે મારી
કંસકો કેશસે ખેંચા, ખિલારા હો તો ઐસાહો-૧

કુદ પાનીકે અંદરસે, નાગકો નાથ કર લાયે
 ચરણ કણકણપે ઘર ઘરકે, નચારા હો તો ઐસા હો-૨
 નીર જમુનાકે બકરકે, બબઈ બસરી મોહન
 ચક્ષી ઘર છોડ પ્રીજનારી, પિચારા હો તો ઐસા હો-૩
 રચાઈ રાસ કુંજનમેં, મનોહર રૂપ બનકરકે
 દેવ દર્શનકો ચલે આયે, કિનારા હો તો ઐસા હો-૪
 ગયે જમ છોડ ગોકુલકો, નહિ ક્ષીર લોટ કર આયે
 સખી રોતી રહી બનમેં, કિનારા હો તો ઐસા હો-૫
 પૂરી દ્વારામતી બકર, મહલ સોનેકે બનવાયે
 હબરો રાનીયાં વ્યાંહી, પસારા હો તો ઐસા હો-૭
 ઉતારા બાર ભુમિકા, સેધયે ધામ અપનેકો
 વો પ્રદ્યાનંદ દુનિયાંસે, નચારા હો તો ઐસા હો-૮

ગઝલ—તાલ ધમાલ પદ.

સહાશિવ સર્વં વરદાતા, દિગંબર હો તો ઐસાહો
 હરે સબ દુઃખ બક્તનકે, હયા કર હો તો ઐસાહો-ટેક
 શિખર કૈલાસકે ઉપર, કલ્પતરૂ વોકી છાંચમેં
 રમે નીત સંજ ગીરીજકે, રમણુ ઘર હો તો ઐસાહો-૧
 શીથ પર મંગકી ધારા, સુહાવં બાલમેં લોચન
 કલા મસ્તકમેં અંદરકી, મનોહર હો તો ઐસાહો-૨

ભયંકર ઝંહુર જળ નીકળા, ક્ષીર સાગરકે મંથનસે
 ધરા સખ કંઠમે પીકર, વિષંધર હો તો ઐસાહો-૩
 સિરોંકી કાટકર અપને, ક્રિયા જળ હોમ રાવણને
 દ્રીયા સખ રાજ દુનિયાંકા, દિલાવર હો તો ઐસાહો-૪
 ક્રીયા નંદીને જાગનમેં, કઠિન તપ કાલકે ડરસે
 બનાયા ખાસ ગણુ અપના, અમરકર હો તો ઐસાહો-૫
 બનાયે ખીચ સાગરમેં, તીન પૂર દૈત્ય સેનાને
 ઉઠાયે એ કહી શરસે ત્રિપૂર હર હો તો ઐસાહો-૬
 દક્ષકે યજ્ઞમેં જાકર, તણુ જળ દેહ ગીરીજને
 ક્રીયા સખ ભશ્મ પલ્લભરમેં ભયંકર હો તો ઐસાહો-૭
 દેવ નર દૈત્ય ગણુ સારે, જપે નિવ નામ શંકરકા,
 યો બ્રહ્માનંદ દુનિયામેં, ઉભગર હો તો ઐસાહો-૮

ગાઝલ—તાલ ધમાલ ૬૦

પિલાદે પ્રેમકા ખ્યાલા પ્રભુ દર્શન પિયાસી હું-ટેક
 છોડકર ભોગ દુનિયાંકે યોગકે પંથમેં આઈ
 તેરે દીદારકે કારણુ કીરું બનમન ઉદાસી હું ૧
 ન જાનું ધ્યાનકા ધરના ન કરના જ્ઞાન ચરચાકા
 નહિ તપ યોગ હૈ કેવલ તેરે ચરણુંકી દાસીનું ૨

ન દેખો દોષકો મેરે, દયા કી દેર દ્રષ્ટિકો
 ન હુજ આસરા મુજકો તેરે દરકી નિવાસી હું ૩
 કોઈ વૈકુંઠ ખતલાવે, કોઈ કૈલાસ પર્વતકો
 વો પ્રહ્લાનંદ ઘટઘટમેં રૂપકી મેં ખિલાસી હું ૪

ગઝલ—તાલ ધમાલ ૬૧.

મુજે હે કોમ ઇશ્વરસે, જગત રૂઠે તો રૂઠન દે—ટેક.
 કુટુંબ પરિવાર મુનહારા, માલ ધન લાજ લાકેનકી
 હરિકે ભજન કરનેમેં, અગર છુટે તો છુટન દે—૧
 જોઈ સંગતમેં સંતનકી, ઠરું કહ્યાણુ મેં અપના
 લોક દુનિયાંકે ભોગોંમેં, મૌજ લૂટે તો લૂટન દે—૨
 પ્રભુકે ધ્યાન કરનેંકી, લગી દીલમેં લગન મેરે
 પ્રીત સંસાર વિષયોંસેં, અગર તૂટે તો ટુટન દે—૩
 ધરી શીર પાપકી મટકી, મેરે ગુરૂ દેવને ઝટકી
 વો પ્રહ્લાનંદને પટકી, અગર પુટે તો પુટન દે—૪

ગઝલ—તાલ ૬૨.

કયોં ભૂલીયા દિવાના, દુનિયાંમેં સાર નાહી
 દિન આરકા તમાશા, આખિર કરાર નાહિ—ટેક

- રાજા વજીર રાણી પંડિત સુખીર જ્ઞાની
સળ હો ગયેં હૈ જ્ઞાની, જીનકા શુભાર નાહી ૧
- સુરજ વા ચાંદ તારે, સાગર પહાડ ભારે
હોવેંગે નાશ સારે, તનકા આધાર નાહી ૨
- દુનિયાંસે હોય ન્યારા, સતસંગ કર પિયાસ
સુન જ્ઞાનકા બિચારા નરજન્મ હાર નાહી ૩
- ભવસિંધુ નીર ભારી, હરિનામ પાર તારી
બ્રહ્માનંદ મોક્ષ કારી, દીલસે બિસાર નાહી ૪

ગઝલ—તાલ ૬૩.

- ગાફીલ તું શોય મનમેં, હરિનામ કયો બિસારા
સુનતા નહી બજે હૈ, શીર કાલકા નગારા—ટેક
જોબન ભરી હે નારી, દીલકો લગે પિયારી
જબ મૌતકી તિયારી, તુજસે કરે કિનારા ૧
- ઘર માલ ધન ખજાના, સંગમેં કોઈ ન બના
કયોં દેખકે લુલાના, સળ જુઠ હૈ પસારા ૨
- મુંદર હે દેહ તેરી, હોવે ભસમકી ઢેરી
પલકી લગે ન દેરી, બિરથા કરે બિચારા ૩
- માયાકે જલમાંહી, મૂરખ રહા ફસાઈ
બ્રહ્માનંદ મોક્ષ પાઈ, હરીચરણકો સહાઈ ૪

ગઝલ—તાલ ૬૪.

ઇશ્વરકો જન ખંદે, માલિક તેરા વહી હૈ
 કરલે તું યાદ હીલસે, હરજમેં વો સહી હૈ—ટેક
 ભૂમિ અગન પવનનેં સાગર પહાઠ ખનમેં
 ઉસકી સખી ભુવનમેં, છાયા સમા રહી હૈ ૧
 હૈસમેં તુજે ખનાયા, જગ ખેલ હૈ દિખાયા
 તું કયોં ફીરે ભુલાયા, ઉમરા ખીતા રહી હૈ ૨
 વિષયોંકી છોડ આશા, સખ ભુક હૈ તમાચા
 દિન ચારકા દિલાસા, માયા ફસા રહિ હૈ ૩
 દુનિયાંસે દિલ હટાલે, પ્રભુ ધ્યાનમેં લગાલે
 અક્ષાનંદ મોક્ષ પાલે, તનકા પત્તા નહિ હૈ ૪

ગઝલ—તાલ ૬૫.

કયા સો રહા મુસાફીર, ખીતી હૈ રેન સારી
 અખ જાગકે ચલનકી, કરલે સખી તિયારી—ટેક
 તુજકો હૈ ફર જાના, નહિ પાસમેં સમાના
 આગે નહિ ઠીકાના, હોવે બડી ખુવારી ૧
 પુંજ સખી ગવાઈ, કુછ ના કરી કમાઈ,
 કયા લે વતનમેં જાઈ, કરજા કીયા હૈ ભારી ૨

વશમેં ઠગોંકા આયા, દહ જલમેં ફસાયા
 પરદેશ દીલ રમાયા, ઘરકી સુધી ખિસારી ૩
 ઉઠ ચલ ન દેર કીજે, સંગમેં સમાન લીજે
 બ્રહ્માનંદ કાલ છીજે, મત નિંદ કર પિયારી ૪

ગઝલ—તાલ ૬૬.

દીલ લે લીયા હૈ મેરા વો નંદકે દુલારે
 પનિયા લરન ગઈથી, જમના નદી કિનારે—ટેક
 શિરપે મુકુટ બડાયા, કાનોમેં કુંડલ પડાયા
 પનઘટ નિકટ બડાયા, કર પ્રેમકે ઇલારે ૧
 ગલેખીચ કુલમાલા, લોચન પરમ રસાલા
 કટિ મેખલા વિશાત્રા, તનપીત વસન ધારે ૨
 બંસી અઘર લગાઈ, મધુરી ધુની સુનાઈ
 તનકી બખર બુલાઈ, ઘર કાજ સખાખિસારે ૩
 મુંદર છળી મોહનકી, દિલમેં બસી સોહનકી
 બ્રહ્માનંદ મેરે મનકી, આશા પુરનહારે ૪

ગઝલ—કવાલી ૬૭.

ધ્યાનકા વેદા કરકે સજન તુને, ધ્યાનમે લગાના છોડ
 દીયા—ટેક

શીશ તલે પથુ ઉપરથે, જખ માતકે પેટમેં લેટ રહા,
તખ ઇશ્વરસે ઇકરાર કીયા, તને ભુલકે વો સખ તોડ
દીયા—૧

દેખ લુભાય ગયા જગકી, રચના સખ સુંદર સાજખની,
ઉસ સર્જનકાર કી સાર નહિ, તને ભોગનમેં મન જોડ
દીયા—૨

ઘર કાજન ખીચ ફસાય રહા, દિનરાત ન મોતકી યાદ રહી,
ઉસ સખ ખીતત બાય ચંદ્રી, તુને કયું પ્રભુસે મન મોડ
દીયા—૩

ખારહી ખાર ફીરા જગભીતર, જીવનકી સખ જીનનમેં
પ્રદ્યાનંદ ભજ ભગવંત નહિ, ભવસાગરમેં શીર જોડ
દીયા—૪

ગઝલ—કવાલી ૬૮

જાગ મુસાફીર દેખ જરા, વોતો કુચકી નોખત ખાજ રહી
—ટેક.

સોવત સોવત ખીત ગઈસખ, રાત તુજે પરભાત ભઈ,
સખ સંગકે સાથી તો લાદગથે, તેરે નૈનન નિંદ વિરાજ
રહી—૧

કોઈ આજ ગયા કોઈ કાલ ગયા, કોઈ જીવનકાજ તિયાર
ખડા,

નહિ કાયમ કોઈ મુકામ યહાં, ચિરકાલસે યેહી વિરાજ
રહી—૨

ઇસ દેશમેં ચોરચકોર ઘને, નિજ માલકી રાખ સંભાલ સહા
ખડુને હુશિયાર લુટાય ગયે, નહિ કોઈકી સાબત લાજ
રહી—૩

અમતો તજ આલસકો મનસે, કર સંગ સમાન તિયાર સખી
અદ્યાનંદ ન દેર લગાય જરા, બિજલી શિર ઉપર ગાજ
રહી—૪

ગઝલ—કવાલી ૬૬

પ્રીતકી રીત ન જાને સખી, વોતો નંદકો ખાલક સાવરીયા
—ટેક.

જમુના જાયકે ગાય ચરાય, જાજાયકે ખંસરી ગાવત હૈ
સખીયાં સંગ કેલી કતોલ કરે, દધિ લૂટત ખેલત ફાગરીયા
—૧

સંગ લેકર ગ્વાલન ખાલ ઘને મગ રોકત હૈ અજ નારીનકો
તનસે ચુનરી પટકો ઝટકે, શિરસે પટકે જલ ગ ગરીયા—૨

બિંદશવનકી ઘન કુંજનમેં, મિત્ર ગોપિનકે સંગ રાસ કરે,
પગ નૂપરકી ધુન આજ રહી, નિત નાયત હૈ નટ નામરીયા

—૩

નિજ ભક્તનકે હિતકાર પ્રભુ અજ મંડલ ખીચ મિહાર કરે,
અહ્વાનંદ ન રૂપકો જન સકેં બહુ ખાત બનાવત આવરીયા

—૪

બરહંસ તાલ ધમાલ ૭૦

નાથ કૈસે દ્રુપતીકે ચીર બઢાયે, જાકો દેખ સખી બિસમાયે
—ટેક નાય.

કૌરવપાંડવ મીલ્યા પુસમેં, જુવા ખેલ રચાયે,
હાર કપટકા પાસા શકુનિ, પાંડવ રાજ્ય હરાયે—નાથ ૧
દ્રોપદ સુતાકો ખીચ સલામેં, નગન કરજીકો લાયે,
દ્વારકાનાથ લાજ રખ મેરી, તુમખીન કૌન સહાયે—નાથ ૨
દુઃશાસનને પકડ કેશમેં, ચીર બદનસે હાયે,
ખેંચત ખેંચત અંત ન આયો, અંબર ઢેર લગામે—નાથ ૩
લિખ્ત દ્રોણ કણ્ઠ દુર્યોધન, સખ મનમેં શરમાયે,
અહ્વાનંદ જનકે હરિપાલક, તિનકો કૌન હુખાયે—નાથ ૪

લાવણી મરણ ૭૧

નારાયણકા નામ સદા નર દીલ અંદર લાના ચહિયે,
માનુષ તન હે દુર્લભ જગમે, ઈસકા ફલ પાના ચહિયે,
દુર્જન સંગ નરકકા મારગ, ઉચમે હૂ જાના ચહિયે,
સતસંગતમે ખેઠ હંમેશા, હરિકે ગુણ ગાના ચહિયે-૧

ધર્મ કમાઈ કરકે અપન, દાયાંકી ખાના ચહિયે,
દુખીતીન જન દેખ દયા કરકે કુછ દિલવાના ચહિયે,
પરનારીકો અપની માનકે, સમાન જાના ચહિયે.

સખ જીવનકે સુખ દુખ અપને તન જસે માના ચહિયે-૨
જૂઠ કપટકા ખાત સદા કહનેમેં શરમાના ચહિયે,
સત્ય ખોલનેકી આદતકો, મનમેં ચટકાના ચહિયે,
તાશ ગંજીફા ખેલ તમાસા સખકો છીટકાના ચહિયે,
કથા પુરાણ સંતસંગતમેં, દિલકો બહુજાના ચહિયે-૩

માતપિતા અરુ ગુરુકી આજ્ઞા સદા બજલાના ચહિયે,
કરે જો નર ઉપકાર સદા, ઉસકા ગુણ સુમરાના ચહિયે
કામ ગુરુ જો કીયા હોય શુભ, જલદી નિપટાના ચહિયે
ખુરે કામકા હોય બિચાર તો, મનમેં લટકાના ચહિયે-૪
પાપ કર્મ હોજાય સદા પ્રીર દીલમેં પસ્તાના ચહિયે
કરકે પુણ્યકા કામ નામ ઉસકા પ્રીર બિસરા ના ચહિયે

વિદ્યા અરૂ શુભગુણકે ખાતર, ધનકો ખરયાના ચહિયે
 નાચરંગ અરૂ પાન ભોગમેં દિલકો સકુચાના ચહિયે-૫
 અન્નદાન સમ દાનન દુબ, ઉસકો વરતાનાં ચહિયે
 સદા સુપાતર અરૂ દુખિયોંકો, ભોજન કરવાના ચહિયે
 પશુ પક્ષી સગ જીવજંતુકો, સુખ નિત પહુંચાના ચહિયે
 ઘટઘટમેં ઇશ્વર વ્યાપક હૈ, એક રૂપ માના ચહિયે-૬
 અપની જો નર કરે પુરાઇ, ઉસકો સહજના ચહિયે
 દાલ ખડાહે શિરકે ઉપર, મનમેં ડર પાના ચહિયે
 પર ઉપકાર સદા કરનેકો, મનમેં હરપાના ચહિયે
 સખસે મીલ જીલકે દુનિયાંમે ઉમરા ગુજરાના ચહિયે-૭
 નિત ઉઠકે પરભાત સમેમેં, ઇશ્વરકો ધ્યાના ચહિયે
 ભોગ વિલાસ છોડ દુનિયાંકે, મનકો દહરાના ચહિયે
 જ્ઞાન સીખ સતગુરુસે રૂપ જાપનેકો પાના ચહિયે
 પ્રદ્યાનંદમે લીન હોય ભવસાગર તરબના ચહિયે-૮

(જી ઝોટી હુમરી તોલ ૩) ૭૨

મિલાદો સખી શામ સુંદર મોહો આજ—ટેક
 રાત દિવસ મોહો ચૈન ન આવે, ભૂલ ગયે સખકાજ-૧
 ખાનપાન પહરન ન સુહાવે, જિન દેખે વજરાજ-૨

ભોગન બનકર બનબન હુંડું, છોડ જગતકી લાજ-૩
પ્રદ્યાનંદ બિન હરિદર્શન, બિરથા સાજ સમાજ-૪

(ઝીંઝોટી હુમરી તાલ ૩)

લજન બિન ખીલ્યા જનમ ગયો-ટેક.

બાલપણે સમ ખેલ ગમાયો, ભોબન કામબદ્ધો-૧
ખુદે રોગ ગ્રસી સખકાયા, પરવશ આપ બયો-૨
જપતપ તીરથ દાન ન કીનો, ના હરિનામ લીયો-૩
પ્રદ્યાનંદ વિના પ્રભુ સુમરણ, બાકર નરક પયો-૪

(રાગ પહાડી તાલ કેરવા-શામ સુલે એ રાહ) ૭૩

મુજે દીજે દરશ ગીરધારીરે.....ટેક.

શીશકિરીટ બલે બનમાલા, કુંડલકી છખી ન્યારીરે-મુઝે૧
ચતુરભુજ પીતાંબર સોહે, નૃપુરધુન મુખકારીરે-૨
શંખ ચક્ર કર પદ્મ બિરાજે, મંદહસન અતિ પ્યારીરે-૩
પ્રદ્યાનંદ દયા કર દીજે, પૂરણ આશ હમારીરે-૪

(રાગ ઉપલો)-૭૪

મત સોના મુસાફીર નીંદ બરી.....ટેક.

તુમ પરદેશી બુલ પડે હો, યહ સખ ચોરનકી નગરી

મત-૧

પલપલ છીનછીન તાક લગાવે, ચંપતમાલ ચુકાન જરી-૨
લોક લુટાય ગયે બહુ તેરે, ખિરલા ખય ખયા ગઠરી-૩
પ્રહ્લાનંદ કરો અખ ત્યારી, રૈન ગિતાય ગઈ સગરી-૪

ભજન રાગ ભૈરવી—પદ ૭૫

ઉધ મનકી મનમે રહી—ઉધ
ગોકુળને જખ મથુરા પધારે કુંજન આગ દધ-ઉધ
પતિત અકુર કદાંતે આએ દુઃખ પર દાગ દધ ઉધ
તન તોલા ભરના રહી ઉધ જલગત ભ મ ભધ-ઉધ
હુમારી અખીચા ભરી ભરી આવેં ઉલટી ગંગા વહી-ઉધ

રાગ—ભજન ૭૬

કાનુરો શું જાણે મારી પ્રીત બાઈ અમે બાળકુંવારા
જળરે જમુનાના અમે ભરવા ગયા તારે કાનુડે આવીને
છાંટયા નીર છાંટયા છરરરરરે—કા.
શેરીએને શેરીએ અમે રમતાને ભમતાંરે કાનુડે આવીને
ખેંચ્યાં ચીર ફાંટયા ચરરરરરે—કા.
વંદરાતે વનમાં બહાલે રાસ રમાડયારે કાનુડે તાણી માથાં
તીર વાગ્યા અરરરરરે—કા.

ભજન—૭૭

કાયા કારણ લેખજ લીધો મેં તો રાણાજી કાયા કારણ
લેખજ લીધો

રમતો ભમતો જોગી આવ્યો આંગણીયે દાસી જાણીને દર
શન લીધો—રા.

ગીરધર વિના મુને ઘડીએ ન ચાલે હરીરથ ગોળી ગોળી
પીધો—રા.

આરે કામણુ મારે કહાનુડે કીધા કંઠા પહેરીને નેડા
લીધો—રા.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ જંગલમાં હે હેરો
લીધો—રા.

ભજન રાગ—પદ ૭૮

અંચળ લક્ષ્મીનાં આજારે જનમુખં પુત્રી મરનારા
કાળા ધોળા કરનારે ખાંતે ખત્તા ખાજારા—અંચળ
જયમ વરસાની વીજળી પળપળ કરે અમકાર
આજ મળ્યું ધન કાલે જસે આંખ ચોળી રહેનારે અંચળ
મોટા મોટા નર મરી ગયા ત્યારે ગયું ન કાંઈ સાથ
બુઠો મહશો જાળવો તમે જશો ખાલી હાથરે—અંચળ

કખીરભજન રાગ લૈરવી ૭૬

નમ સખ જોયો ખટપટ મેં પ્રભુકો ન રત્યો અપને
દીલમે

હત કખીરા સુનો ભાઈ સાધુ પ્રભુ બસે અપને મનમેં

કખીર ભજન રાગ—પદ ૮૦

તુંહી રામ તુંહી રામ તુંહી રામ તેરા અરખો ખોલે
રામનામ

મજ તુંહીરે નીજ તુંહી રામ તુંહી

ધરખો મારો અજબ રંગીલો પુણીઓ લાલ ગુલાલ
જાનતેવાલી છેલ છખીલી આકાશના ખેાાર અરજ
સુણજો મારીરે

પીંબવા હું તુંમ પીંજો પીંબરાજાઈ

શીંજન પીંજેરા કોઈ ખાગઈ કાઈ દાસ ગુરૂ સંકટ ખતાઈ

જળ ઉપર જળ નીપજેરે જળમાં કીધો પાસ

એક અચંખો બે સુણ્યો કાંઈ બેટા જનમ્યો ખાપ

મેટી પુછે ખાપ કું તું અબણ્યો વરલાવ

અબણ્યો વર ના મજે તો તારે મારે ધરખાર

મા તારે મરજો પિતારે મરજો ધર ભરથાર

એક ન મરજો સુનારીઓ મારા ચરખાનો ઘડનાર
 રામદાસનો ભણે કખીરો આ ચરખો કેવાય
 આ ચરખાને જે કોઈ ફેરવે તેનો જનમ મરણ
 મટી જાય.

કખીર ભજન—૮૧

રાગ ભજન પદ

તેરે શીરપર શ્રી ભગવાન ઉઠાસી મનવા કાઢે કો ભયો
 કયો રે મનવા હગમગ હોલે ધીરજ કયો ન ધરે
 તેરે શીરપર રામધણી હે ભટકટ કાઢેકો ફરે—ઉઠાસી
 હલન ચલનકો પગયા તેરા હરી સેવનકો હાથ
 હરી ભજનેકા મુખડા તેરા હરી દરસકો આંખ—ઉઠાસી
 કહે કખીરા સુન ભાઈ સાધુ ચે પદ હે નીરવાણુ
 એ પદકી કોઈ નીંદા કરે તો વાંકો કોન
 પીછાના—ઉઠાસી

રાગ—ભજન ૮૨.

દીનકો દયાળ છાંડ કવન શરણુ જાઉં
 એક નામ નિરંકાર સોહી ફળપાઉં—દીનકો
 જાકે મુખ રામ નામ સોહીધર સાચા
 રાન નામકો પ્રતાપ ત્રિભુવનસે ઉંચા—દીનકો

તું હીરામ કહી કૃષ્ણ તું હી ગુરુ દેવા
 ભગતની લાજ રાખે એહી માનું સેવા — દીનકો
 તું હી ગરીબ નવાજ મેં ગરીબ તેરા
 એકબાર કહો દયાળ તુળશીદાસ મેરા — દાનકો

રાગ ભજન ૮૩.

દુરમતીશે નથી દેખાતો ચેત ચેત નાદાન
 દીન દશા પાંચ મુકામ છે આવે ભજ ભગવાન
 આ જગમાં સાચો કોઈ ન સાથી એક પ્રભુજી

સુખદાઈ છે (૩)

દુર સ્વાર્થનો સહુ સંબંધ ધરતા જગની જુડી ઠગાઈ છે
 તન ધન જોળન કનક કામની મૃગજળ માયા છાઈ છે
 અંત વખત કોઈ કામ ન આવે સાચી પ્રભુની સગાઈ છે
 અમીર ગયા ઉમરાવ ગયા સહુને મનની માનમાં

સમાઈ છે

સત્ય વાત શાણા નર સમજે સાચી પુન્ય કમાઈ છે

રાગ — ભજન તાલ દીપચંદી ૮૪.

દેખોરી એક બાલા જોગી દ્વાર અમારે આંચો હેરી
 આસન મારે આંગન ખીચ જોઈો વ હુનો મોતીનમાં

ગભરાવે — હેરી

ભિક્ષા દેતા નહિ લેતા વહુ બાર બરસકા માંગે

જોમનવા — જો દે

રાગ—કુમરી ૮૫.

નાથ તુમ જન નહો સખ ઘટકી મીરાં ભક્તિ કરે પ્રગટકી
નાથ તુમ જન ન હો સખ ઘટકી મીરાં ભક્તિ કરે

પ્રગટકી

ધ્યાન ધરી મીરાં મનમેં સંભારે પુજા કરે અટપટકી
શાલીગ્રામકુ ચંદન ચડાવત ભાલ તીલક ગિંદુ અટકી
રામ મંદીરમેં મીરાં તાલ પડે જેસે અટકી

પાંઉમે ને પુર રૂમઝુમ નાચે લાજ સંભારે છું ઘટકી
ઝેરના કટોરા રાણા જીએ મોકલ્યા સાધુ સંગત મીરાં
અટકી

લે ચરણામૃત પીયો હોગઈ અમૃતકી લટકી

રાગ—ભજન પદ ૮૬

નારાયણકો નામ જીયરા જપે, તન મનસે નારાયણકો નામ
નામ હીસે કે તે જન તીરીયા સોહીઆતમ અભિરામ—

જીયરા

પ્રીત કરી વાંકો પાર ઉતારે સોચીત સખો શ્યામ—

જીયરા

તીન લોકકો હય તારન સોઈ હમારો ધનશામ—જીયરા

નામકી મહીમા અમમ અપારા સુખ સાગર સુખ ધામ—

જયરા

કરડો જોડ કહે દલપતસીંહ વિશ્વપતી દેવીસરામ-જયરા

રાગ ભજન—પદ ૮૭

નાથ કેસેળાંધકો જગ છોડાગે પ્રભુ એહી અચરજ મોહો
આથો-નાથ

ગજ ચોરગ્રાહ લડત જલભીતર લડત લડત ગજ હાર્યો
જવ ભર સુંઠ રહી જલ ઉપર તગ હરી નામ પુકાયો
-નાથ

સખરીકે બોલ સુહામા કે તાંદુલ રૂચી રૂચી લોગ લગાયો
હુર્યોધનકો મેવો ત્યાગી ભાજી વિદુર ઘર પાયો-નાથ
પેડપા બાગ કાળી નાગ નાથીઓ કુણુપર નૃત્ય કરાયો
ગીરી ગોબરધન કર પરધાર્યો નંદ ઘરલાલ કહાયો-નાથ
અમા સુર માર્યો અમાસુર માર્યો દાવા નળ પાન કરાયો
સ્થાંભ ફોડ હુરજયા કર્યપ માર્યો નરસંગ નામ ધરાયો-
નાથ

અજમલ ગજ ગુણિકા તારી દ્રોપદીકો ચીર પુરાયો
પયપાન કરત પુત ના મારી કુબળકો રૂપ બનાયો-નાથ

ખોલ કોટડી ખ્યાદલ ધાયો ગરૂકો નહી ખોલાયો
છુટો નહિ રાધાજીકો કંગન ઓ બલ કયાંરે ગુમાયો—
નાથ

જોગી જીનકો ધ્યાન ધરત હે ધ્યાન ધરત નહીં આયો
સુરદાસ પ્રભુ તુમરે મીલનકુજ શોદા કીધે ન ચરાયો નાથ

સજ્જા મૃત ૮૮

બલીહારી રસીઆ ગીરધારી સુંદર શ્યામહો તજી અમને
મથુરાના વાસી આવા નવ બનીયેજી

વાંસલડી વાગે વહાલા લણાકારા વાગે તે તજવાતુ લાગે
ખારી

સુંદર શ્યામ હોતજી અમને મથુરાના વાસી આવા નવ
બનીએ હોજી

જમનાનો કાઠો વહાલા ખાવાને દોડોને અકળાવી દે છે
મુને ભારી—સું.

વૃદાવન કેરી શોભા તમવીજી અમને તો નવ લાગે હવે
સારી—સું.

ગોવરધન તોલ્યો વહાલા દયળી આગળીને અમપર દોલ્યો
ગીરધારી—સું.

રાંગાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ શુદ્ધ પ્રભુ લેજો મહારી
 ફર શ્યામ હો તણ અમને મથુરાના વાસી આવા ન
 બનીએજી

રાગ ઝીઝોટી ૮૯

ડવ કોણ કુમત તોએ લાગી દીનાનાથ જપોરે લાગી
 — પાંડવ

ચોકી વેધ કચુ ધરમ ન કહીએ સધર્મકી કહીએ ભાઈ
 — પાંડવ

ખડે મુનીવર મીલ કર જોડે ધ્યામે કોણ કસાએ
 — પાંડવ

શાઈ વેદ તુમ જપ જપ જાડ્યો તો કચું કર ઉતરેગા
 પારરે—પાંડવ

નહી નામકો મર્મ ન જાડ્યો તો કચું કર ઉતરેગા
 પારરે—પાંડવ

પદ પોથી લવન જે ભરાયો અંતર લેટ ન પાયા
 — પાંડવ

કેત કખીરા સુનભાઈ સાધુ દુનીઆ ધંધે લગાયા
 — પાંડવ

ભજન રાગ હોરી ૯૦

પ્રજમે હોરી ધ્રુમ મચાઈ ગોપી સરવે દેખ ન આઈ
 ઈતાસે આઈ નવલ શકીકા ઉતસે કુંવર કનાઈ
 હીલમીલ ફાગ ખેલે પરસ્પર શોભાખરની નહી જાઈ
 નંદધર બાજ બંધાઈ

રાધે સાન કરે સખી અનહુ જુઠ જુઠ ઉઠવાઈ
 પકરો પકરો મનમો હનસે સખસંપ કરો ધાઈ
 લાલેકુ નાચ નચાઈ

તાલ પખાજ વેણા વાજાંત્ર વાજે મંજરા સરણાઈ
 ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદલ સઘળી વ્રજ સોહાઈ
 માનુબાગ વાજરાઈ

મુગટ પીતાંબર છીન લીયો શીરપર ચુંડલી હોડાઈ
 નેનુ જોએ નભને તુખીચ કાજળ ન કવે શર પેરાઈ
 માનુની નાર બનાઈ

કહેત રાધીકા સુનહોને કૃષ્ણજી કહાં ગઈ ચતુરાઈ
 ક્યાં ગયો તેરો નંદ બાવાજી કહાં ગઈ તેરી જશે
 મતી માઈ તને કયું ન કૈત છોડાઈ
 ફરવા લીયા ખીન જાને ન દુંગી કરો મા કોટી ઉપાઈ

લગી કડોર કસર સખદીનકી મસ્તી નાચ નચાઈ
 ખોત દીન સાંખ ઉખાઈ
 મુગટ પીતાંબર દીયોને રાધીકા ફગવા લીથો મન લાઈ
 સુર કહે છબી કહાં લગી ખરબુચે મુખ યે કુંઠનાઈ
 કરત જન કોટી ઉપાઈ

ભજનામૃત ૯૧

ખંડલા ખુમ ખના મહારાજ જ્યાંમે નારાયણ ખોલે,
 ઈસ ખંડલેમે હશ હરવાજા ખીચ પવનકા થંભા;
 આવત જાવત કોઈ ન હોયે એહી બડા જાજા—ખંડલા
 ઈસ ખંડલેમે ખાજા બને ખાંજે સાંજ સમેરી,
 તાલ પખાજ ઔર મૃદંગ બાજે રાગછ તીસે ગાવે—ખંડલા
 હાડ ચામકી દેહ બનાઈ તામે નાડીકા કોટ
 બાજીગરને ખેત મચાયા રંગ ખુમ ચઢડાયા—ખંડલા
 પાંચ પચીસકે પાતર નાચે મનવા તાલ બજાવે
 સુરતકી ગુરતકી મૃદંગ બાજે રાગ છતીશે ગાવે—ખંડલા

ભજન કોશીયા કવ્વાલી દર

ભજરામ નામ પ્યારે કયો બરથા જન્મ જોયા—ભજરામ
 ખીસયોમે લીન હોયા હરી પ્રેમને ન રોયા
 તારી હય મીરાંબાઈ ધના સુદન કસાઈ
 ઉસને દયાલ હોકર કઈઓર બીહય તારે
 નીરદઈ તુને લઈ નકીની કુજ કમાઈ
 કળન મુહસે જોલો ધન શાત કે જે કારે—ભજરામ

કળીર ભજન રાગ પદ દૃ૩

મન તું રાધા કૃષ્ણ જોલ તેરા કયા લગેના મીલ
 દશ પાંચ કોશ નહી ચલતા તેરા હાથ પાઉં નહી હીલતા
 તેરે ગાઠશે દામ ન ખુલતા તેરે ઢીલકી ગુંદી જોલ—તેરા
 મન તો રંગી ઘોડા-ઘોડેકો પાંચ બહેરા
 તું કરતા મેરા મેરા કાયટમે કયામે હે તેરા ઘોડેકી બાંગ
 મરોડ—તેરા

કર કોલ જગતમે આયા માયા કે સંગ લપટાયા
 એ માયા હય જગઠગની તું ઠગની કા સંગ છોડ—તેરા
 ગોવિંદ ગોવિંદ ગાઓ પ્યારે ફેર જનમ નહી પાવે
 યો કહેવે દાસ કબીરા તું ભવ સાગર કો છોડ—તેરા

કપીર ભજન રાગ—કીરતન ૯૪

મુખડા કયા દેખો દરપતમે તેરે દયા ધરમ નાહી મનમે
—મુખડા.

જેસી કુલ રડી પુલવાડી ખાસ રહીત નીજ પુલમે,
એક દીન એસા હો જાયગા ખાક ઉડેગી તનમે—મુખડાં
ચુંવા ચંદન અખીલ અગરની શોભે ગોરે તનમે
ધન જોગન દો ઘડીકા સાથી છુટ જાયેગા ક્ષણમે;
કાંડી કાંડી માયા જોડી સુરત રહેનીજ ધનમે.
દશ દરવાજા બંધ રહે તો રહે ગઈ સગહી મનમે—મુખડાં
વાસનકી એક નાવ લગાઈ લેયતે જંગલમે,
ધરમી ધરમી પાર ઉતર ગયે પાપી દુખે જગતમે—મુખડાં
કહેત કપીરા સુનોભાઈ સાધુ એકયા ગલ રહેમનમે—
મુખડાં

રાગ ખરવા કમાલનું ભજન ૯૫

મેન લડીથી સૈયા નીકલ ગયે (ર)
ઈસ નગરીકે દશ દરવાજા, નજનો કોન ખડકી ખુતીથી
—સૈયા
સાથ સખી મેરી આગે ખડીથી, ઇનકો પુછે મૈને કુછના
કહીથી—સૈયા

સુનીયોરી મેરી સંગડી સાહેબી, કાલ સેજરીયા એકત્રી
 પરીથી—૧૫
 કહત કમાલ કખીરકા ખાલક, ઇનયારીસે ખવાલી ભરીથી
 —સૈયા

કખીર ભજન પદ ૯૬

રામ સુમીર રામ સુમીર, રામ સુમીર ભાઈ,
 રામ નામ સુમીરન ખીન ખુડત ભવ માંહી.....રામ.
 ખીનતા સુત દેહ ગેહ સંપતી સુખ દાઇ,
 ઇનમે કુછ નાહી તેરો કાલ જાત ખાઇ.....રામ.
 શુકર કુકર વોની ભ્રમત તો ઉલાજ ન ખાઇ,
 રામનામ છાંડી અમૃત કોહોકો હો વીશ ખાઇ...રામ.
 અબમેલ ગજ ગણીકા પતિત કર્મ કોને,
 વોણી ઉતર પારા ગયે રાસ નામ લીને.....રામ.
 સત કર્મ સજી સુધર્મ રામ નામ લેહી,
 ગુરૂપ્રસાદ જનકખીર રામકર રનેહી.....રામ.

રાગ ભજન પદ ૯૭

રામ ભજન રોકડ નાણું રે વેપારી સંતો રામ ભજન
 રોકડ નાણું,
 લક્ષ ચોરાશી કેરા ફેશમાં ફરીઓ તોએ,

નહી તાડું ઠામ કે ઠેકાણુંરે—વેપારી સંતો રામ.
 બીજાની વાત માંહી ડાહ્યો બહુ થાતો પણ,
 તાડું પોતાનું તે ન જાણુંરે—વેપારી સંતો રામ.
 કાળની દાઢો વચ્ચે વિશ્વ છવાં તુરે,
 સૌકો છે કાળનું ચવાણુંરે—વેપારી સંતો રામ.

રાગ ખયાલ કુમરી ૯૮

સુમરો ન જાણે મોરી પીડ કનૈયો ન જાણે મોરી પીડ
 એલી પરરરર
 મેં દધી બેચન ગઈતી બંદ્રાબન સામરવાને ખેંચ્યો
 ચીર ચરરર
 મેં જલ જમના ભર ન ગઈતી સામરવાને છાંટ્યો મેં
 હયે નીર છાંટ્યો છર રરર
 બંદ્રા બનમેં રાશ રચ્યો હેં હરીઆ હમાશં ચીત,
 ચીત, ચલ્યા ચરરર
 સુરદાસ પ્રભુ તુમહારે મીલનકું ફેંક્યો મોદે તીર
 તરરર

રાસ-ગરબો ૯૯

સખી ત્રણે નદી ત્યાં આવી મળી છે એવીરે,
 નથી કહેવા જેવી વાત, છે જોવા જેવીરે,
 સખી ત્રિવેણીની માંહે તરવા પડજેરે,
 હું મહું છું જેટલું બેન, તેટલું કરજેરે,
 સખી તરના તરતાં આડું અવળું ના જોશેરે,
 જો ભૂલશે તો બેન અવસર ખોશેરે,
 સખી ત્રિવેણીની પાર પહોંચી જઇનેરે,
 તમો ચાલજો આગળ બેન હિંમત ધરીનેરે,
 સખી બંક નામની વાટ વાંકી ચૂંકીરે,
 ત્યાં ધીમા ચાલજો બેન પગલા મૂકીરે,
 સખી વાળ વાગે ખૂબ આગળ જોશેરે,
 તમો ત્યાંથી જાણે પાર, ત્યાં નહિ મોકશેરે,
 સખી શુચ શિખરનો ધામ આગળ આવેરે,
 ત્યાં જળહળ જોત પ્રકાશ ખૂબ ચમકવેરે,
 સખી દશમા દ્વારની માંહે તાળું જડીયુરે,
 સખી નાથ નામની કુંચી લો સંગાથેરે,
 જો તાળું ખોલી બેન જાણે વાટેરે,
 સખી આગળ આવે એક મેદાન બેનીરે,

અમારા દેશને માટે રાગ વાગેશ્વરી ૧૦૯
હમે તન મન લુટાવીશું, અમારા દેશને માટે,
શિરે સંકટ ઉઠાવીશું, અમારા દેશને માટે.
રઝળતા રાત વેરાને, ખચાવા માતૃભૂમિને,
ફરીશું ઝોળી વાળીને, અમારા દેશને માટે.
ભલે ભૂખો અને દુઃખો, ઉપાડી હક્ક મીલાવીશું,
ખુશીથી જેલમાં જઈશું, અમારા દેશને માટે.
લડીશું જે સંકટમાં, સુખો સંસાર ત્યાગીને,
ભરીશું ભીખ માગીને, અમારા દેશને માટે.
કરો દેશ હિત તથા કામો, કથણુ માહુતમા તણું માને
સણ્ય તો રહીમ તણી થાણે, અમારા દેશને માટે.

શ્રી “ અંખિકા વિજય ” પ્રેસ.

ખરાનપુરી ભાગોળ ભાજવાળી પોળ-સુરત.

❧ અમારા છાપખાનામાં અંગ્રેજી, ગુજરાતી તથા
મરાઠી ટાઇપોમાં ચોપડીઓ, ચોપાનીયાઓ તથા ખીલ
ખુકો, આંકડા ખુકો, અપીલ, રીપોર્ટ, સરકયુલર તેમજ
લેટરપેપર, નોટપેપર, વીર્જીટીંગ કાર્ડ, કવર તથા લગ્નની
કંડોત્રીઓ તદ્દન નવા ટાઇપો તેમજ ઘણીજ સુદર બોર્ડ-
રોથી કીકાયત ભાવથી તથા વાયદાસર છાપી આપવામાં
આવે છે. માટે એકવાર હમારા કામની ખાત્રી કરવા
લલામણુ છે.

માલીક:

શ્રી “ અંખિકા વિજય ” પ્રેસ.

દોહરા ૧૧૦

- (૧) રામનામ નિજ મંત્ર હે એર કાષ્ટકા મારા, ચતુર
કોતો એક ઘડી એર મુરખકો જન્મારા
- (૨) ચંદન પડી ચમાર ઘર, નિત ઉઠ કુટે ચામ, ચંદન
બિચાર કયાકરે, પડા નીચસે કામ
- (૩) એાછા નરકે પેટમે, રહે ન મોટી બાત, પાવશેરકે
પાત્રમે કૈસે શેર સમાત
- (૪) તુલસી નીચા જનમસે, બનત ન ઉંચોકામ, મઠન
નગારા ના બને ચુકા કેરે ચાગ

**જન સમાજના સત્કારને પાત્ર થયેલાં
અતિ લોકપ્રિય પુસ્તકો ?**

ગુજરાતી ગાયનમાળા ભાગ ૧ થી ૪ દરેકના ૬ આના
એ સિવાય બધી જાતના પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું,
“ ગુજરાતી ” સાહિત્ય મંદિર,
લીમડા ચોક—સુરત.

ચાંપાનેરી આ ફોટો સ્ટોર્સ કંપની.

ફોટોગ્રાફર્સ ફોટો એન્જીનિયર્સ ફોટોગ્રાફીન

લગતો દરેક સામાન વેચનાર

બેવા કે કોડાક, હેન્ડ કેમેરા, કોડાક શીટ્સ
તેમજ પ્રોઇનિને લગતો સામાન વેચનાર
તથા દેશી ફિલ્મ બનાવી આપનાર.

૬૦ બાગાતળાવ રોડ,

સુરત.

સમજોજ કે ?

વનસરનો સણગાર તે શું ?

ખડક રજવાડી જરીના ડેસો

જેવાં કે મદિ

વરરાબને ષડિરવાનો ખરો તેમજ ખોટા લખ્યાના
જમા તથા સામેલાને માટે રજવાડી જરીના ડેસો
તથા નાટકોમાં વચરાતા તાજ મુગદો તથા બાલની
રીંગો તથા રજવાડી જરીના સાક્ષ્યો વીગેરે બના
વનાર તથા વેચનાર તેમજ ભાડેથી હુમે આપીએ છીએ.

સાહેબ,

દુકાન રોજન રોડ
તાર બોપ્રીસ
મેગમપુરા દુધારાશેરી
ને નાકે મુરત

ગોવીંદભાઈ નારણદાસ
કોઠા છાપરીબા શેરી
મુરત.

સુરતના પ્રખ્યાત મ્યુઝીક મારતર નાનાલાલ મુખારક

ધા સંગીત પ્રકાસ મ્યુઝીક ક્લાસ.

હમારી ક્લાસમાં હારમોનીઅમ તથા ટીલરૂઆ વીગેરે
ફરેક વાજીંત્ર બાનુઓ અને પ્રહસ્થોને અપ-ટુ-ડેટ-અકેક
ક્લાક ચાલુ ગાઇને શીખવવામાં આવે છે. લખ, પાટી, નવજીત, મેળાવડા વીગેરે પ્રસંગ પર હમારી
મ્યુઝીક ક્લાસ સાન ગાનારાઓ સહી શહેરમાં તેમજ
બહાર ગામ ગાવા તેમજ વગાડવા સારૂ બાય છે,
માટે રૂબરૂ મલો યા આજેજ કાગળ લખો.

ઠાં ૦ કલ્પીક, ચૌટાના પુલ ઉપર, ટાંકીની સામે તેમજ
હમારા ઘરનું ઠેકાણું અંપા ટાવર પાસે હોસ્પીટલ

સામે—સુરત.

છપાઈ છે !   છપાઈ છે !!   છપાઈ છે !!!

જે તે શું ?

માસ્તર નાનાભાઈ મુખારકની

ધા સંગીત પ્રકાસ

મ્યુઝીક ગાઈડ

નામનું પુસ્તક કે જે કોઈની મદદ વગર પોતાની મેળે શીખી શકાય તેવું પુસ્તક થોડા વખતમાં બહાર પડનાર છે. તે લેખાગ્રુ શિક્ષકોના શિક્ષણથી કંટાળેલા બોને આ એક ઘણીજ ઉમદા તક છે તેને લાભ ખાત્રીથી સંગીત પ્રીય સદગૃહસ્થો તથા સન્નારીઓ લેશે એની ખારી આશા છે.

માસ્તર નાનાભાઈ મુખારક

ધી સંગીત પ્રકાસ મ્યુઝીક કલેસન માસ્તર.

૨૦ કલ્પપીઠ, ચૌદાના પુલ ઉપર ટાંકીની સામે-મુરત.

